

ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ

*«Θέλετε λάβει δύναμιν, όταν
επέλθει το Άγιο Πνεύμα εφ' υμάς»
Πράξεις α' 8*

Χειμώνας 2003, Έτος 16ο, Τεύχος 61ο
www.pentecost.gr

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΗΣ

ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Το Πιστεύω της Αποστολικής Εκκλησίας
Πεντηκοστής Ελλάδας στηρίζεται επάνω
στον αλάνθαστο Λόγο του Θεού.

ΠΙΣΤΕΥΕΙ:

- Στην Αγία Γραφή σαν το μόνο αληθινό και Θεόπνευστο Βιβλίο.
- Σε ένα Θεό: Πατέρα, Υιό και Άγιο Πνεύμα, τρισυπόστατο, ομοούσιο και ισοδύναμο στη δόξα.
- Ο Ιησούς Χριστός είναι ο Άναρχος Υιός του Θεού, Ομοούσιος με τον Πατέρα· ενσαρκώθηκε από το Άγιο Πνεύμα μέσω της Παρθένου Μαρίας, σταυρώθηκε, αναστήθηκε την τρίτη ημέρα, αναλήφθηκε, κάθισε στα δεξιά του Πατέρα και μεσιτεύει για τους πιστούς.
- Ο μόνος τρόπος σωτηρίας είναι η μετάνοια και η πίστη στο λυτρωτικό έργο του Χριστού επάνω στο σταυρό.
- Το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται από τον Πατέρα, αποστέλλεται από τον Υιό και ενεργεί δυναμικά στους πιστούς.
- Όποιος μετανοήσει και πιστέψει στο Χριστό πρέπει να βαπτιστεί στο νερό.
- Στο βάπτισμα με Άγιο Πνεύμα σαν μία ξεχωριστή πείρα από την αναγέννηση, όπως αναφέρεται στις Πράξεις των Αποστόλων β' 4.
- Στην ανάσταση των πιστών σε αιώνια ζωή και στην αιώνια καταδίκη των απίστων.

Τεύχος 61ο

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

«ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ»

Εκδότης

ΣΥΝΟΔΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

Συντάσσεται από Επιτροπή:
Β. Ασαρίδης, Ουρ. Γκούμα, Π. Κατρισιώσης,
Φ. Σιδηρόπουλος, Χ.Ι. Σιδηρόπουλος

Υπεύθυνος ύλης
Χ.Ι. Σιδηρόπουλος

Ομονοίας 115

654 03 Καβάλα

Τηλ. 2510/232.066

e-mail: lambis@kav.forthnet.gr

Επιταγές-Εμβάσματα
ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ Χ. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑΧ. ΘΥΡΙΔΑ 10469
541 10 Θεσσαλονίκη

Τα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.
Τα υπογεγραμμένα άρθρα εκφράζουν τις
απόψεις των συγγραφέων.

ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ

ΣΤΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Δικαίωση διά της πίστεως

Με το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος ο Θεός δίνει στο παιδί Του τη βεβαιότητα της υποθεσίας του, πρώτα και δεύτερο τον κάνει να αναγνωρίζει ότι η προμήθεια αυτή του είναι αρκετή. Όσοι δίδασκαν ότι οι Εθνικοί πρέπει να τηρούν το Νόμο είναι σαν να λένε ότι η τήρησή του τους δικαιώνει μπροστά στα μάτια του Θεού. Ο Παύλος όμως επισημαίνει ότι η ελπίδα μας σε μια καλύτερη δικαίωση αποκιείται μόνον με την πίστη μας στον Ιησού Χριστό. «Διότι ημείς διά του Πνεύματος προσδοκώμεν εκ πίστεως την ελπίδα της δικαίωσης» (Γαλ. 5:5). Ο Νόμος δεν μπορεί να δώσει ελπίδα δικαίωσης, ούτε μπορεί να βοηθήσει να την αποκτήσουμε.

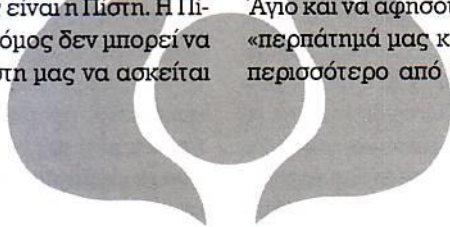
Οι Εθνικοί, που παρακολουθούσαν τη διδασκαλία εκείνων που Ιουδαίζαν πίστευαν ότι η περιτομή αποτελούσε τη βάση της δικαίωσής τους. Κάνοντας όμως αυτό ήταν σα να απέρριπταν το Χριστό με αποτέλεσμα να ξεπέσουν από τη χάρη του Θεού. Ο Νόμος δε χρειάζεται «διότι εν Χριστώ Ιησού ούτε περιτομή έχει ισχύν τινά, ούτε ακροβυστία, αλλά πίστις δι' αγάπης ενεργουμένη» (Γαλ. 5:6). Το κλειδί για τη δικαίωσή μας είναι η Πίστη. Η Πίστη κάνει το έργο που ο Νόμος δεν μπορεί να κάνει. Πρέπει όμως η Πίστη μας να ασκείται

μέσα στα πλαίσια της αγάπης και να ορμάται απ' αυτήν.

Περπατείτε κατά το Πνεύμα

Η πολλή έμφαση μιας αλήθειας οδηγεί πολλές φορές σε εσφαλμένη κατεύθυνση. Ο Παύλος το ήξερε και το απέφυγε αυτό. Η ελευθερία των Εθνικών από το Νόμο μπορούσε να τους οδηγήσει σε κατάχρηση της ελευθερίας τους. Γι' αυτό ο Παύλος εφιστά την προσοχή τους στον κίνδυνο που διατρέχουν να χρησιμοποιήσουν την ελευθερία τους για την ικανοποίηση της σάρκας τους και όχι για την υπηρεσία των άλλων με κίνητρο την αγάπη «Διότι σεις, αδελφοί, προσεκλήθητε εις ελευθερίαν· μόνον μη μεταχειρίζεσθε αυτήν εις αφορμήν της σαρκός, αλλά δια της αγάπης δουλεύετε αλλήλους» (Γαλ. 5:13).

Το πρόβλημα με τους Γαλάτες ήταν ότι αλληλοτρώγονταν μεταξύ τους. Ο ένας κατηγορούσε τον άλλο με σκοπό να του κάνει κακό. Η συμπεριφορά τους αυτή ήταν απόδειξη ότι δεν περπατούσαν κατά το Πνεύμα αλλά ενέδιδαν στις επιθυμίες της σάρκας τους. Η μόνη λύση ήταν να παραδοθούν στο Πνεύμα το Άγιο και να αφήσουν Αυτό να τους οδηγή. Το «περπάτημά μας κατά το Πνεύμα» είναι κάτι περισσότερο από τα θαύματα που γίνονται,

από τις γλώσσες που μιλάμε με το Πνεύμα, από τον ενθουσιασμό και το ζήλο που μας παρέχει το Άγιο Πνεύμα.

Είναι η καθημερινή νίκη ενάντια στις πράξεις και τις επιθυμίες της σάρκας. Να περπατάμε κατά το Πνεύμα σημαίνει να σταυρώσουμε τις επιθυμίες της σάρκας και να καλλιεργήσουμε τον καρπό του Αγίου Πνεύματος. Κάθε έργο της που εκδηλώνεται σημαίνει ότι δώσαμε ευκαιρία στη σάρκα να νικήσει και όχι στο Άγιο Πνεύμα. Αυτοί που είναι δούλοι της σάρκας και κάνουν όσα αναφέρονται στα εδάφια (Γαλ. 5:19,21). «βασιλείαν Θεού δεν θέλουσι κληρονομήσει».

Τα Έργα της Σαρκός

Τα έργα της σάρκας μπορούν να καταχωρηθούν σε τέσσερις κατηγορίες. Στην πρώτη κατηγορία ανήκουν «η μοικεία, η πορνεία, η ακαθαρσία, η ασέλγεια». Πράξεις που έχουν να κάνουν με την ηθική του ατόμου. Στη δεύτερη κατηγορία ανήκουν «η ειδωλολατρεία και η φαρμακεία», πράξεις που έχουν να κάνουν με τη λατρεία θρησκειών ανθρώπινης προέλευσης. Στην τρίτη κατηγορία ανήκουν «οι έχθραι, οι έριδες, η ζηλοτυπία, οι θυμίοι, οι μάχες, οι διχοστασίες, οι αιρέσεις, οι φθόνοι και οι φόνοι», πράξεις που οφείλονται στις εγωιστικές παρορμήσεις και επιθυμίες του ατόμου. Στην τέταρτη κατηγορία ανήκουν «οι μέθαι και οι κώμοι», με άλλα λόγια τα γλέντια και η κρεπάλη.

Όλες οι πράξεις αυτές είναι παρορμήσεις της σάρκας που μάχονται έναντι στις επιθυμίες του Πνεύματος. Ο πολιτισμός, η μόρφωση, η κουλτούρα και η καλή ανατροφή είναι ένα λεπτό περικάλυμμα που δίνει στο άτομο μια προσωρινή καλή εμφάνιση που όμως δεν διαρκεί για πολύ. Ο Χριστιανός που ταυτίζει τον εαυτό του με το Χριστό σταύρωσε τη σάρκα του και τις επιθυμίες της. Η νίκη αυτή όμως πρέπει να είναι συνεχής. Όσοι ζουν κατά το Πνεύμα πρέπει να περπατούν και κατά το Πνεύμα ώστε οι τάσεις και οι επιθυμίες της σάρκας τους να νεκρώνονται κάθε μέρα

(Ρωμ. 8:4,5).

Ο Καρπός του Πνεύματος

Ο καρπός του Αγίου Πνεύματος στον πιστό εκδηλώνεται συνήθως στο πεδίο των σχέσεών του με τους άλλους. Αυτός που προβάλλει τον εαυτό του για λόγους ματαιοδοξίας, ερεθίζει τους άλλους και προκαλεί μίσος. Απεναντίας αυτός που περπατά κατά το Πνεύμα είναι ταπεινός και αντί να ζητά το προσωπικό συμφέρον ζητά το καλό του άλλου «αλλήλων τα βάρη βασιτάζετε» (Γαλ. 6:1,2).

Ο καρπός του Αγίου Πνεύματος έχει πηγή το Άγιο Πνεύμα. Δεν παράγεται από το έδαφος της ανθρώπινης σάρκας αλλά από το καθημερινό περπάτημα του πιστού κατά το Πνεύμα.

Αγάπη — σαν αυτήν που έδειξε ο Θεός όταν έστειλε το Γιο του να πεθάνει στο σταυρό για τον αμαρτωλό. Στην περικοπή Α΄ Κορινθίους 13:4-7 αναφέρονται τα χαρακτηριστικά της αγάπης: η αγάπη μακροθυμεί (δε κάνει την υπομονή της), αγαθοποιεί (δεν ανταποδίδει το κακό), η αγάπη δε φθονεί (είναι ελεύθερη από μίσση), η αγάπη δεν αυθαδιάζει (δε βγάζει γλώσσα), η αγάπη δεν επαίρεται (δεν υπερηφανεύεται), η αγάπη δεν προκαλεί, δε ζητά το δικό της συμφέρον, δεν σκέπεται το πονηρό, ποτέ δε χαίρεται στην αδικία και την πτώση του άλλου. Ανέχεται τα πάντα με πίστη, ελπίδα και υπομονή γι' αυτό και είναι παντοτινή «ουδέποτε εκπίπτει».

Χαρά — τέτοιου είδους χαρά — ο κόσμος δεν την γνωρίζει γιατί πηγάζει από το Πνεύμα το Άγιο και τροφοδοτείται από το Πνεύμα γι' αυτό και είναι συνεχής και ανεπηρέαστη από τις εξωτερικές συνθήκες. Το Πνεύμα το Άγιο κάνει το Χριστό ζωντανό μέσα μας με συνέπεια να ξεχειλίζει η καρδιά μας από χαρά: «Το λοιπόν, αδελφοί μου, χαίρετε εν Κυρίω» (Φιλ. 3:1).

Ειρήνη — έχει πηγή της το Άγιο Πνεύμα και είναι το ήρεμο εκείνο πνεύμα που προέρχεται από τη στενή επικοινωνία μας με το Θεό και τη βεβαιότητα ότι θα ικανοποιηθούν οι ανάγκες μας «κατά τον πλούτο αυτού εν δό-

ξη, διά Ιησού Χριστού» (Φιλ. 4:19).

Μακροθυμία — η υπομονή με την οποία αντιμετωπίζουμε τους ανθρώπους που προσπαθούν να μας ζημιώσουν. Οι άνθρωποι του κόσμου θέλουν το κακό μας. Το Πνεύμα το Άγιο όμως βοηθά να τους αντιμετωπίσουμε με αγάπη. Το πνεύμα της εκδίκησης είναι ξένο στο παιδί του Θεού που έχει τον καρπό αυτό (Εφεσ. 4:2, Ιάκ. 1:19, Ρωμ. 12:19).

Χρηστότης — καλοσύνη ανάμεικτη με γενναιοδωρία που επιδιώκει το καλό του άλλου. Έχει και μια δόση γλυκύτητας, σαν αυτή που ο Σολομών περιγράφει στις Παροιμίες «η γλυκειά απόκριση καταπραΐνει θυμόν» (15:1).

Αγαθοσύνη — ο έντιμος χαρακτήρας που κερδίζει την εμπιστοσύνη των άλλων· συμπεριλαμβάνει και δόση γενναιοδωρίας. Ο καλύτερος τρόπος περιγραφής της είναι ο ύμνος που λέει «σαν το Χριστό μου επιποθώ να ζήσω βίον αγνό και θείο». Μόνο το Πνεύμα το Άγιο μπορεί να παράγει τον καρπό αυτό.

Πίστη — ο καρπός της Πίστης διαφέρει από την πίστη που σώζει και από την πίστη που ενεργεί θαύματα. Η πίστη, καρπός, συμπεριλαμβάνει μια δόση πιστότητας και υπακοής. Είναι επακόλουθο της αγάπης σε αντίθεση με τα έργα της σάρκας. Όπως ο καρπός του Πνεύματος αυξάνει έτσι αυξάνει και η πιστότητά μας στο Θεό.

Πραότης — η αληθινή ταπεινώση που ωθεί τον πιστό να κάνει και την πιο ταπεινή δουλειά. Ο πιστός που έχει τον καρπό αυτό του Πνεύματος δε θεωρεί τον εαυτό του μεγάλο, ούτε σπουδαίο, να φερθεί με γλυκύτητα και κατανόηση απέναντι στον άλλο. Είναι πρόθυμος να κάνει οποιαδήποτε δουλειά που πρέπει να γίνει.

Εγκράτεια — το ρήμα από το οποίο προέρχεται η λέξη εγκράτεια, το ρήμα «εγκρατεύομαι», αναφέρεται συνήθως στους αθλητές και έχει την έννοια της αποχής από οτιδήποτε βάζει σε κίνδυνο τη νίκη. «Πας δε ο αγωνιζόμενος, εις πάντα εγκρατεύεται» (Α΄ Κορ. 9:25). Το Πνεύμα το Άγιο δεν αφαιρεί τις επιθυμίες της σάρκας μας. Μάλλον βοηθά να

τις νικήσουμε με τη δύναμη της εγκράτειας που μας δίνει. Στο σημείο αυτό φαίνεται να υπάρχει συνεργασία μεταξύ του Αγίου Πνεύματος και του πιστού ο οποίος πρέπει να εκγυμνάζει τη σάρκα του στο να πειθαρχεί στο Πνεύμα. Αν θέλουμε να έχουμε καρπό στη ζωή μας πρέπει να τον καλλιεργούμε. Ο Θεός κάνει το μέρος Του δίνοντάς μας τα αναγκαία εφόδια· από μας εξαρτάται αν θα τα χρησιμοποιήσουμε.

Παρακάτω ο Παύλος προσθέτει, «αυτός που σπείρει στη σάρκα θα θερίσει εκ της σαρκός φθοράν· αλλ' ο σπείρων εις το Πνεύμα, θέλει θερίσει εκ του Πνεύματος ζωήν αιώνιον» (Γαλ. 6:8). Και κλείνει την παράγραφο με έναν ενθαρρυντικό λόγο για όλους αυτούς που περπατούν κατά το Πνεύμα και έχουν τον καρπό Του «ας μη αποκάμνωμεν πράττοντες το καλόν· διότι εάν δεν αποκάμνωμεν, θέλωμεν θερίσει εν τω δεόντι καιρώ» (Γαλ. 6:9).

Το πνεύμα της Αγιωσύνης

Το κέντρο κάθε επιστολής του αποστόλου Παύλου είναι ο Χριστός. Η πρώτη μνεία που γίνεται για το Πνεύμα το Άγιο στην επιστολή προς τους Ρωμαίους είναι αυτή που αναφέρεται στο 1:4 «και επεδείχθη υιός Θεού εν δυνάμει, κατά το πνεύμα της αγιωσύνης, διά της εκ νεκρών αναστάσεως, Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών». Η φράση «κατά το πνεύμα της αγιωσύνης» και η φράση «εκ σπέρματος Δαβίδ κατά σάρκα» καλύπτουν δύο περιόδους της ζωής του Χριστού. Η πρώτη άρχισε ταπεινά, σαν γιος του Δαβίδ, σαν ένα κλαδί που φυτρώνει απ' τις ρίζες ενός κομμένου δέντρου, μια ρίζα που μεγαλώνει σε μια ξερή γη (Ησ. 11:1, 53:2). Η ταπεινή όμως αυτή περίοδος του Χριστού έχει τελειώσει και τώρα δεν είναι ο Άνθρωπος με τα φυσικά και γίμνα χαρακτηριστικά, αλλά ο δυνατός Γιος του Θεού που αναστήθηκε εκ νεκρών και το Πνεύμα το Άγιο συμμαρτυρεί στην αλήθεια αυτή. Η δύναμη που ανέστησε το Χριστό από τον τάφο των νεκρών είναι και δική μας σήμερα μέσω του Αγίου Πνεύματος.

Η αξία της προσευχής

Τον τελευταίο καιρό γίνεται πολύς λόγος γύρω από την προσευχή. Εκκλησίες, άτομα, διακονίες, δίνουν έμφαση και τονίζουν το ρόλο της περισσότερο από κάθε άλλη φορά στο παρελθόν. Γιατί άραγε να συμβαίνει αυτό; Την απάντηση τη δίνει η πνευματική Ξεραίλα που ζήσαμε την τελευταία δεκαετία. Σαν εκκλησία καταφύγαμε σε προγράμματα, οργανωμένες προσπάθειες, τυπικές εκδηλώσεις και παραμερίσαμε τον σπουδαίο αυτό παράγοντα που λέγεται ΠΡΟΣΕΥΧΗ. Κάποτε ένας ιεροκλήρικας ρώτησε ένα νέο, «ποιος σε έφερε, νέε μου, στο Χριστό;». Η απάντηση του νέου ήταν «κανένας, μόνο οι προσευχές της μάνας μου».

Πολλά βιβλία έχουν γραφεί γύρω από την προσευχή και πολλά άρθρα σε περιοδικά μιλούν γι' αυτήν. Όμως εκείνο που έχει τη μεγαλύτερη σημασία δεν είναι το πώς πρέπει να προσευχόμαστε αλλά να προσευχόμαστε.

Το μυστικό της προόδου μιας εκκλησίας βρίσκεται στην προσευχή, όχι στις μεθόδους και τα προγράμματα. Η επιτυχία των εργατών του Ευαγγελίου και του ποιμνίου τους εντοπίζεται στην προσευχή και όχι στα καλοχτενισμένα και συντακτικώς άψογα κηρύγματά τους. Ο Θεός μας έδωσε στο Λόγο Του μερικά μοντέλα προσευχής που καλά θα κάνουμε να τα προσέξουμε.

Ο ΑΒΡΑΑΜ προσευχήθηκε με αφοσίωση και η προσευχή του έσωσε τη ζωή του ανηψιού του, του Λωτ. Η αμαρτία στα Σόδομα προκάλεσε την οργή του Θεού (Γεν. 18:20-33) με αποτέλεσμα να τα καταστρέψει γιατί δεν βρέθηκαν ούτε 10 δίκαιοι άνθρωποι που θα μεσολαβούσαν στην προσευχή για την πόλη τους να αποσοβηθεί το κακό. Ο Θεός άκουσε την προσευχή ενός ανθρώπου, του Αβραάμ και έστειλε τους αγγέλους

Του και έσωσαν το Λωτ και την οικογένειά του (Γεν. 19:1-26).

Ο ΙΑΚΩΒ προσευχήθηκε με αποφασιστικότητα και νίκησε. Στον άγγελο που πάλευε μαζί του μέχρι τα χαράγματα της αυγής, είπε: «δεν θέλω σε αφήσει να απέλθεις εάν δεν με ευλογήσεις» (Γέν. 32:26). Από τη στιγμή εκείνη το όνομα του Ιακώβ άλλαξε: έγινε Ισραήλ που σημαίνει «δυνατός με τον Θεό και με τους ανθρώπους». Ο Θεός απάντησε την προσευχή του Ιακώβ βλέποντας την επιμονή που είχε.

Πολλοί Χριστιανοί σήμερα κουτσαίνουν πνευματικά γιατί αντιμετωπίζουν τις δυσκολίες και τα προβλήματά τους με απάθεια, νωχελικά αντί να παλέψουν στην προσευχή με επιμονή.

Ο ΜΩΥΣΗΣ μεσολάβησε για το λαό Ισραήλ με την προσευχή του. Στην απουσία του επάνω στο όρος Σινά, ο λαός Ισραήλ κατασκεύασε ένα χρυσό μοσχάρι κι άρχισε να το προσκυνά. Ο Θεός οργίστηκε και ήταν έτοιμος να τους τιμωρήσει. Ο Μωυσής όμως μεσολάβησε με την προσευχή του λέγοντας στο Θεό, «πλην τώρα εάν συγχωρήσεις την αμαρτίαν αυτών... ειδημή εξάλειψόν με, δέομαι εκ της βίβλου σου, την οποίαν έγραψες» (Έξ. 32:30-32). Ο Μωυσής στάθηκε στο κενό ανάμεσα στο Θεό και το λαό Ισραήλ και μεσίτευσε ζητώντας τον οίκτο και το έλεός Του γι' αυτόν. Τέτοιου είδους προσευχή φέρνει αναζωπύρωση και πνευματική αφύπνιση στις εκκλησίες μας, στην κοινωνία και στο έθνος μας.

Ο ΗΛΙΑΣ προσευχήθηκε με ειλικρίνεια. Επάνω στο όρος Κάρμυλο προκάλεσε τους προφήτες του Βαλαάμ λέγοντας, «εάν ο Κύριος είναι Θεός, ακολουθείτε αυτόν· αλλ' εάν ο Βάαλ, ακολουθείτε τούτον» (Α' Βασ. 18:21). Ύστερα από τις σχετικές διαδικασίες, ακούστηκε η προσευχή

του Ηλία, απλή, σύντομη αλλά ειλικρινής και κατέβασε τη φωτιά από τον ουρανό επάνω στο θυσιαστήριο. Το αποτέλεσμα ήταν όλος ο λαός Ισραήλ να πέσει κατά πρόσωπον και να φωνάζει «Ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός» (Α΄ Βασ. 18:39). Ο Θεός τίμησε την ειλικρινή προσευχή του Ηλία και θα τιμήσει και τη δική σου.

Ο ΔΑΝΙΗΛ προσευχήθηκε με ΘΑΡΡΟΣ. Πολλοί τον είχαν ζηλέψει γιατί βρήκε εύνοια κοντά στο βασιλιά της Βαβυλώνας. Οι αντίδικοί του κατάρτησαν ένα σχέδιο πλεκτάνης για να τον βγάλουν από τη μέση. Όμως το θάρρος του Δανιήλ δεν πτοήθηκε κι εκείνο που ο Θεός έβαλε στην καρδιά του το έκανε, άσχετα αν θα του κόστιζε τη ζωή. «Και ο Δανιήλ... εισήλθεν εις τον οίκον αυτού· και έχων τας θυρίδας του κοιτώνος αυτού ανεωγμένας προς την Ιερουσαλήμ έπιπεν επί τα γόνατα αυτού τρις της ημέρας, προσευχόμενος και δοξολογών ενώπιον του Θεού αυτού, καθώς έκαμνε πρότερον» (Δαν. 6:10). Αν και τον έρριξαν στο λάκκο με τα λιοντάρια και πέρασε μια ολόκληρη νύχτα συντροφιά μαζί τους, ο Θεός έστειλε έναν άγγελο και έφραξε τα στόματά τους. Το θάρρος του Δανιήλ άφησε αθάνατα αποτυπώματα γιατί ο λαός αναγνώρισε ότι άκουσε την προσευχή του Δανιήλ και τον έσωσε. Έτσι θα σώσει και σένα αν προσευχηθείς με θάρρος στο Θεό.

Ο ΠΑΥΛΟΣ προσευχόταν με ΠΟΝΟ. Ήταν πρόθυμος να γίνει απόβλημα του Θεού, «ανάθεμα» για χάρη του λαού του, Ισραήλ (Ρωμ. 9:3). Ο πόνος που ένιωθε για τους κατά σάρκα συγγενείς του ήταν καρπός τού ότι ζούσε κοντά το Χριστό και πονούσε γι' αυτούς.

Όταν πήγε στην Αθήνα και είδε την ειδωλολατρεία του λαού «το πνεύμα αυτού παρωδύνετο εν αυτώ» (Πραξ. 17:16). Όταν ζούμε κοντά στο Θεό το πνεύμα μας ταραίζεται βλέποντας την αμαρτία του κόσμου και την αδιαφορία των ανθρώπων για τα πράγματα του Θεού.

Στους πρεσβυτέρους της Εφέσου υπενθύμιζε τα τρία χρόνια που έμενε μαζί τους και τα δάκρυα που έχυσε νύχτα και μέρα γι' αυτούς (Πραξ. 20:31). Ο πόνος για το χαμένο, τον αμαρτωλό, γι' αυτόν που ζει μακριά από το Χριστό, μας φέρνει πολλές φορές δάκρυα στα μάτια και πόνο στην καρδιά. Τέτοιο είδος πόνου οδηγεί στη νηστεία και την προσευχή. Ο Δαβίδ στον Ψαλμό

ρκς' 5 έχει κάτι καλό να πει γι' αυτούς που σπέρνουν μετά δακρύων το σπόρο του Θεού «εν αγαλλιάσει θέλουσι θερίσει» τον καρπό.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ προσευχήθηκε με ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΗ. Ο Γιος του Θεού έγινε Γιος Ανθρώπου, με αισθήματα σαν αυτά που έχουμε κι εμείς (Εβρ. 4'15) για να μας νιώθει και να μας πονά.

Στον κήπο της Γεθσημανή, ενώ προσευχόταν λίγες ώρες πριν το σταυρικό Του μαρτύριο ξεστόμισε τις λέξεις αυτές, λέξεις γεμάτες αυτοπάρνηση του εαυτού Του «πλν ουχί το θέλημά μου, αλλά το σον ας γείνει» (Λουκ. 22:24). Ήξερε τον πόνο που Τον περίμενε, ήξερε το ακάνθινο στεφάνι που θα Του τρυπούσε το κεφάλι, ένιωθε την αγωνία του σταυρού σε όλο το μεγαθός της. Παρ' όλ' αυτά δε δίστασε να κάνει το θέλημα του Πατέρα Του.

Ο Χριστός δε μας υπόσχεται ρόδινη ζωή στο δρόμο μας μαζί Του. Απεναντίας η σωρία των πιστών που αναφέρονται στην επιστολή προς Εβραίους, κεφάλαιο 11, υπέφεραν όλοι για το χατήρι του Χριστού. Η πίστη μας στο Χριστό θα προκαλέσει διωγμούς, πόνο, αποδοκιμασία, περιφρόνηση, αλλά όπως Εκείνος τα υπέφερε όλα απαρνούμενος τον εαυτό Του έτσι κι εμείς οφείλουμε να απαρνηθούμε τον εαυτό μας για χάρη του Χριστού.

Οι 12 ΜΑΘΗΤΕΣ προσευχήθηκαν επάνω στο ανώγειο «Και εξαίφνης έγενινεν ήχος εκ του ουρανού ως ανέμου βιαιώς φερομένου, και εγένισαν όλον τον οίκον όπου ήσαν καθήμενοι. Και επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος Αγίου και ήρχισαν να λαλώσι Ξένας γλώσσας, καθώς το Πνεύμα έδιδεν εις αυτούς να λαλώσιν» (Πραξ. 2:2,4).

Η μεγαλύτερη επίσκεψη του Πνεύματος του Θεού που ο κόσμος γνώρισε 2.000 χρόνια πριν, την ημέρα της Πεντηκοστής, ήταν αποτέλεσμα της προσευχής μερικών πιστών.

Η προσευχή είναι το κλειδί για την απόκτηση κάθε τι που αξίζει. Στην προσευχή αποκτούμε δύναμη για υπηρεσία. Σ' αυτήν πρέπει να επιδιόμαστε πότε και πόσο; Η απάντηση δίνεται στην Αγία Γραφή «Αδιαλείπτως προσεύχεσθε» (Α΄ Θεσ. 5:17). «Προσευχόμενοι εν παντί καιρώ» (Εφεσ. 6:18). «Εμμένοντες εις την προσευχήν» (Κολ. 4:2). Είθε κι εμείς να κάνουμε αυτό που μας συνηστά ο Λόγος του Θεού.

Οι ρίζες της Πεντηκοστής μιλάνε...

William J. Seymour

Πρωτοπόροι της αναζωπύρωσης του εικοστού πρώτου αιώνα

William J. Seymour: Γιος ενός Νέγρου σκλάβου· τυφλός από το ένα μάτι του· γνωστός στην κοινή γνώμη σαν «ο μαύρος εξορκιστής». Όταν ήταν 35 ετών πήγε στο Los Angeles και, κατά θεία κλήση, έγινε ο πρωτοπόρος της πιο φημισμένης και γνωστής αναζωπύρωσης της Αμερικής. Πήρε την ονομασία της από το όνομα της οδού που γίνονταν οι συναθροίσεις μέσα σε μια ταπεινή και μισογκρεμισμένη αποθήκη, στην οδό Azusa 312.

Οι μέρες που προηγήθηκαν πριν τη μεγάλη και παγκόσμιας φήμης αναζωπύρωση θύμιζαν λίγο-πολύ τις μέρες του Χριστού πριν έρθει στη γη. Πολλά είχαν γραφτεί τον καιρό εκείνο γύρω από τους φημισμένους αυτοκράτορες και τους πολέμους, αλλά ο κόσμος ήξερε πολύ λίγα για τα γεγονότα που σε λίγο θα διαμόρφωναν την ιστορία όλου του κόσμου με την έλευση του Χριστού. Το ίδιο συνέβηκε και το 1906. Ο εκκλησιαστικός κόσμος περνούσε έξω από την οδό Azusa και δεν καταδεχόταν να ριξεί ούτε ένα βλέμμα στο μισογκρεμισμένο κτίριο που στέγαζε τους λίγους πιστούς. Κανείς δε φανταζόταν πως η φωτιά που έκαιγε εκεί μέσα θα ξαπλώνόταν σε λίγο και θα αγκάλιαζε όλον τον κόσμο.

Αναφέρουμε μερικά αποσπάσματα από το ημερολόγιο κάποιου που παρακολούθησε τις συναθροίσεις:

«Ζούμε κάτι το αληθινό. Ο Παντοδύναμος θα αναμετρηθεί και πάλι με τους μάγους του Φαραώ. Αλλά πολλοί δε θα Τον αναγνωρίσουν, ακόμη κι αυτοί που λεν ότι είναι δικοί Του. Προσευχόμαστε και πιστεύουμε σε μια Πεντηκοστή, αλλά άραγε θα τη δεχτούμε όταν θα 'ρθει;

Η παρούσα αναβίωση της Πεντηκοστής δεν ήρθε σα χείμαρρος να αγκαλιάσει τον κόσμο. Κανένα έργο του Θεού δεν έρχεται έτσι. Προηγείται προετοιμασία. Αυτοί που διερωτώνται πώς ήρθε φαίνεται πως δεν έχουν καταλάβει πως η προετοιμασία είναι ο βασικός όρος· το θεμέλιο. Ο διάβολος προσπάθησε να νοθεύσει το γνήσιο της αναζωπύρωσης αυτής αλλά ο Θεός δεν τον άφησε. Κράτησε το παιδί μακριά από τους Ηρώδεις μέχρι να αποκτήσει δύναμη και διάκριση. Ο Θεός φύλαξε τη φωτιά από τους αέρηδες της ζηλοτυπίας, της κατάκρισης και της απιστίας.

Αυτό που ο άνθρωπος το θεωρεί επιλήψιμο, το Πνεύμα το Άγιο το παραμερίζει και διαλέγει έναν ταπεινό «σταύλο» μακριά από τις εκκλησιαστικές παραδόσεις. Αυτό συνέβηκε με την αναζωπύρωση της Azusa.

Σε κάθε συνάθροιση επικρατεί πνεύμα ταπεινώσης. Τα 30 μέλη της ομάδας είναι όλα προσηλωμένα στο Θεό. Επιτέλους φαίνεται πως ο Θεός βρήκε μια μικρή ομάδα με την οποία μπορεί να εργαστεί».

Παρόλες τις επικρίσεις, τους διωγμούς και

τις δυσφημίσεις του κόσμου ο Θεός ευλογούσε τις συναθροίσεις. Μερικοί πίστευαν πως η επιτυχία τους οφειλτο στο ταπεινό πνεύμα του αδελφού Seymour. Άλλοι στο ότι ο αδελφός Seymour συνιστούσε στα μέλη του να μην τονίζουν τις γλώσσες αλλά να υψώνουν το όνομα του Ιησού Χριστού. Υπήρχαν κι εκείνοι που απέδιδαν την επιτυχία τους στην ενότητα που διέκρινε το σώμα του Χριστού. Δεν ήταν καθόλου ασυνήθιστο να βλέπεις μαύρους, λευκούς, Ασιάτες και Ισπανικής καταγωγής πιστούς να λατρεύουν το Θεό όλοι μαζί κάτω από την ίδια στέγη, σε μια εποχή που οι φυλετικές διαφορές στην Αμερική ήταν πολύ έντονες.

Δεν ήταν καθόλου τυχαίο το ότι η ηγεσία του εκκλησιασματος βρισκόταν στα χέρια ενός Νέγρου αδελφού. Έτσι νιώθαμε όλοι ότι είμασταν ίσοι κι ότι κανένας δεν ήταν κατώτερος ή ανώτερος απ' τον άλλον.

Επιστροφή στην πρώτη αγάπη, ήταν το κύριο γνώρισμα. Μια αγάπη που είχε θεία προέλευση. Δεν άκουγε μια κακή λέξη να ξεστομίζεται εναντίον εκείνων που αποδοκίμαζαν τα φαινόμενα της αναζωπύρωσης. Η «αγάπη του Θεού και η επιστροφή στην πρώτη αγάπη» που χαρακτήριζε την πρώτη εκκλησία ήταν η επιδίωξη του καθενός. Το βάπτισμα με Πνεύμα Άγιο δεν επέτρεπε κανέναν να σκεφτεί ή να πει ή ν' ακούσει κάτι, πονηρό για τον άλλον. Το Πνεύμα το Άγιο ήταν πολύ ευαίσθητο. Το ξέραμε αυτό και δε θέλαμε να Το λυπήσουμε. Ζούσαμε σ' έναν ωκεανό καθαρής και θείας αγάπης. Ο Κύριος πολεμούσε τις μάχες μας. Αφήσαμε τον εαυτό μας στην κρίση Του και στην προστασία Του. Τα θέματά μας λύνονται βάσει του Λόγου.

Δεν υπήρχαν ιεραρχίες. Δεν είχαμε ανθρώπινο πρόγραμμα. Ο Θεός ο ίδιος μας οδη-

γούσε. Στην αρχή δεν είχαμε ούτε άμβωνα. Όλα γίνονταν στο ίδιο επίπεδο. Οι ποιμένες ήταν υπηρέτες με τη σωστή έννοια του Λόγου. Δε γίνονταν διακρίσεις ανάμεσα σε πλούσιους, μορφωμένους, φτωχούς και αμόρφωτους. Μόνο που οι πρώτοι έπρεπε να δοκιμάσουν πιο σκληρό θάνατο από τους δεύτερους ως προς τον εαυτό τους. Όλοι αναγνωρίζαμε το Θεό και Αυτόν μόνο. Δε δοξαζόταν καμιά σάρκα. Κάθε συναθροίση οδηγείτο από το Πνεύμα το Άγιο. Οι συναθροίσεις συνεχίζονταν μέρα και νύχτα. Η πόρτα δεν έκλεινε ποτέ και ο Θεός ήταν παρών.

Ρωτώντας κάποιον ποιμένα που παρακολούθησε τις συναθροίσεις «ποιο ήταν κατά την κρίση του το σπουδαιότερο φαινόμενο που παρατήρησε στο διάστημα της αναζωπύρωσης;», απάντησε με μια λέξη, «τα δάκρυα». Στη συνέχεια είπε, «το μεγαλύτερο εμπόδιο σε μια αναζωπύρωση είναι η σκληρότητα της καρδιάς και του πνεύματος. Η αναζωπύρωση της Azusa άρχισε όπως κάθε αναζωπύρωση πρέπει ν' αρχίζει: «με δάκρυα μετανοίας». Ξεκίνησε με δάκρυα, έζησε με δάκρυα και όταν τα δάκρυα θα σταματήσουν θα σταματήσει και η αναζωπύρωση».

Η φωτιά όμως που άναψε στην οδό Azusa το 1906 δε σταμάτησε. Οι φλόγες της ακόμη καίνε γιατί αυτοί που ζούσαν τότε και τη γεύτηκαν τη μετάδωσαν στις μετέπειτα γενιές μέσα και έξω από τη χώρα τους. Κι εμείς εδώ στην Ελλάδα είμαστε οι παραλήπτες της φωτιάς αυτής που ήρθε στη χώρα μας το 1924 και δεν έσβυσε ποτέ. Μόνο που κάπου-κάπου η φωτιά χρειάζεται ανασκάλεμα για να δυναμώσει. Ας το κάνουμε αυτό με την προσευχή μας και την προετοιμασία της καρδιάς μας και ο Κύριος θα κάνει τα υπόλοιπα.

Το περιοδικό συντηρείται αποκλειστικά από τις συνδρομές των αδελφών.

Κάθε προσφορά είναι ευπρόσδεκτη.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ (ΠΕΣ)

Αθήνα 25 Οκτωβρίου 2002

Αγαπητοί εν Κυρίω Αδελφοί,

Επειδή θέλουμε να είστε πάντοτε ενήμεροι και κοινωνοί των ενεργειών μας, σας αναφέρουμε με συντομία τα κυριότερα προβλήματα που είχαμε να αντιμετωπίσουμε τους τελευταίους δώδεκα μήνες (Νοέμβριος 2001-Οκτώβριος 2002), όπως και τις ενέργειες στις οποίες προβήκαμε.

1. Υπόθεση Γαστούνης. Μια ομάδα αδελφών μας της Ελεύθερης Αποστολικής Εκκλησίας της Πεντηκοστής υπέβαλε αίτηση για χορήγηση άδειας λειτουργίας εκκλησίας στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Η αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου παρέπεμψε την αίτησή τους αυτή, μαζί με τα ονόματα όσων είχαν υπογράψει, στον Ορθόδοξο Μητροπολίτη Ηλείας Γερμανό, ο οποίος με τη σειρά του υπέβαλε εναντίον τους μήνυση για προσπλυτισμό.

Η υπόθεση εκδικάστηκε στην Αμαλιάδας στις 14/12/2001. Οι αδελφοί μας αθωώθηκαν. Ο ΠΕΣ τούς συμπαραστάθηκε με την παρουσία δύο μελών της Συντονιστικής του Επιτροπής ως μάρτυρες υπεράσπισης και με νομική υποστήριξη. Συγκεκριμένα, ο Samuel E. Ericsson, πρόεδρος των Advocates International (ένωση χριστιανών νομικών), παρουσιάστηκε ως μάρτυρας υπεράσπισης.

Στη συνέχεια ο ΠΕΣ απευθύνθηκε στο Συνήγορο του Πολίτη και στην Υπηρεσία Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων με την ερώτηση αν είναι σύννομη η ενέργεια του Υπουργείου να κοινοποιήσει τα ονόματα των αιτούντων στον Ορθόδοξο Μητροπολίτη της περιοχής τους. Ο συνήγορος του Πολίτη μελέτησε την περίπτωση και στην αναφορά του σε μας και στο Υπουργείο καταγγέλει ως παράνομη την πράξη αυτή του Υπουργείου.

2. Δυσφήμιση διαμέσου των Μ.Μ.Ε. Εξαπτίας του τραγικού γεγονότος στις αρχές του χρόνου (θάνατος νεαρής γυναίκας, την οποία είχαν δέσει κάποιοι Νιγηριανοί θρησκευόμενοι), άρχισε μια συκοφαντική δυσφήμιση των Ευαγγελικών και Πεντηκοστιανών από ορισμένα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Ο ΠΕΣ παρενέβη στα Μ.Μ.Ε. για την αποκατάσταση της αλήθειας.

3. Στο βιβλίο των θρησκευτικών της Γ τάξης Γυμνασίου και στο κεφάλαιο ο «Προτεσταντισμός» διαπιστώθηκε ότι υπήρχαν συκοφαντικά στοιχεία εναντίον των Ευαγγελικών γενικά και ιδιαίτερα εναντίον των Πεντηκοστιανών.

Μετά από ενέργειες που έγιναν σε συνεργασία με την ηγεσία της Γενικής Συνόδου της Σύναξης των Εκκλησιών της Πεντηκοστής, απαλείφθηκαν τα εν λόγω στοιχεία από τη νέα εκτύπωση του εν λόγω βιβλίου για τη σχολική χρονιά 2002-2003.

4. Στην προκήρυξη διαγωνισμού για εισαγωγή σπουδαστών στη Σχολή Ευελπίδων αναφερόταν ότι οι υποψήφιοι δεν θα έπρεπε να ανήκουν σε «αιρέσεις», χωρίς να διευκρινίζεται τι εννοούσε ο όρος αυτός. Μετά από έγγραφο του ΠΕΣ δόθηκε η εξήγηση ότι εννοούσαν τις εκτός των συνταγματικών ορίων δραστηριοποιούμενες οργανώσεις.

5. Ο Ορθόδοξος Μητροπολίτης Περιστερίου Αττικής δένειμε στους θεολόγους των γυμνασίων της περιοχής του – διαμέσου των διευθυντών τους – έντυπο της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος με τίτλο «Τι πρέπει να γνωρίζετε για τις αιρέσεις».

Ο ΠΕΣ απέστειλε έγγραφο προς το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, όπως και προς το Συνήγορο του Πολίτη, με την ερώτηση αν εξωυπηρεσιακοί παράγοντες έχουν το δικαίωμα να διανέμουν βιβλία διαμέσου των διευθυντών τους σε εκπαιδευτικούς και να επηρεάζουν μ' αυτόν τον τρόπο το περιεχόμενο της διδασκαλίας τους.

6. Τη Μεγάλη Πέμπτη (2/5/2002) μια ομάδα από νέους και νέες της Κίνησης Ευαγγελικής Νεολαίας (ΚΕΝ), μαζί με τον πρόεδρο της ΚΕΝ, δένειμαν σακούλες απορριμάτων μαζί με τις πασαλινές τους ευχές στους οδηγούς που περνούσαν από τα δίοδια Μαλγάρων της Θεσσαλονίκης (στα πλαίσια προστασίας του περιβάλλοντος). Τότε εμφανίστηκαν αστυνομικοί της Τροχαίας και τους οδήγησαν στην Ασφάλεια Σίνδου για εξακρίβωση στοιχείων(!) σύμφωνα με τη Συνθήκη Σένγκεν.

Ο ΠΕΣ, μόλις πληροφορήθηκε τα συμβαίνοντα, παρενέβη διαμαρτυρόμενος για την απαράδεκτη αυτή πράξη της Αστυνομικής Διεύθυνσης Θεσσαλονίκης να διακόψει την προσπάθεια αυτή των νέων της ΚΕΝ. Ο αξιωματικός υπηρεσίας απάντησε ότι δόθηκε εντολή να αφεθούν αμέσως ελεύθεροι οι νέοι και οι νέες, κάτι που έγινε, ενώ είχαν ήδη κρατηθεί για περισσότερο από δύο ώρες.

Στη συνέχεια ο ΠΕΣ απέστειλε έγγραφο προς το Συνήγορο του Πολίτη με την ερώτηση αν ήταν σύνηθες η ενέργεια αυτή της Αστυνομικής Διεύθυνσης Θεσσαλονίκης.

7. Ο ΠΕΣ με την αμέριστη συμπαράσταση του European Centre for Law and Justice αποφάσισε και ήδη συμπλήρωσε τα σχετικά έγγραφα για να προσφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο εναντίον της Ελληνικής Κυβέρνησης, η οποία αποφεύγει συστηματικά και επί πολλά χρόνια να καταργήσει τον απαράδεκτο νόμο περί προσπλητισμού (1263/38) της δικτατορίας του Ι. Μεταξά.

8. Κατά τη χρονική αυτή περίοδο ο ΠΕΣ είχε επαφές και έγιναν συναντήσεις με το προεδρείο της Γενικής Συνόδου της Ελληνικής Ευαγγελικής Εκκλησίας, όπως και με την Εκτελεστική Επιτροπή της Κοινωνίας των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών μετά από πρόσκλησή τους και εγγράφως ζητήθηκε από τα δύο αυτά σώματα να προτείνουν τρόπους ώστε να αρθούν τα εμπόδια που εμποδίζουν ορισμένες εκκλησίες ή ενώσεις εκκλησιών να συνεργαστούν πλήρως με τον ΠΕΣ, ώστε η Ευαγγελική Κοινότητα της χώρας μας να παρουσιάζεται με μια φωνή ενόπion των αρχών της χώρας μας.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Πρόεδρος: Δρ. Αν. Καβάκας, Αντιπρόεδρος: Αιδ. Π. Σιδηρόπουλος, Γενικός Γραμματέας: Δρ. Δρ. Πέτρον, Ταμίας: Αιδ. Τ. Αντωνιάδης, Μέλη: Λ. Σιδηρόπουλος, Αιδ. Φ. Ρωμαιοί, Ι. Μακρής.

Ο ΠΕΣ είναι μέλος του **ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ (E.E.A.)** και της **ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ (W.E.F.)**.

SMITH WIGGLESWORTH
(Σμιθ Γουίγκλεσγουορθ)

Ο Απόστολος της Πίστης

συνέχεια

Ο Smith Wigglesworth 87 ετών

Σε κάποια περίπτωση ο Smith υποσχέθηκε σ' έναν νέο να πάει και να τον βοηθήσει όταν θα άρχιζε καινούργιο έργο σε μια νέα και δύσκολη περιοχή. Τον καιρό εκείνο διακονούσε με το γαμπρό και την κόρη του στις ακτές του Ειρηνικού. Άκουσε πως ο νέος αυτός βρισκόταν στις ακτές του Ατλαντικού και τον χρειάζοταν. Δεν δίστασε να πληρώσει από την τσέπη του 500 δολάρια για το εισιτήριο του τρένου και του πουλμάν και να πάει να τον βρει για να εκπληρώσει την υπόσχεση που του έκανε. Στην πρώτη συνάθροιση που έγινε το απόγευμα ήταν μόνο έξι άτομα (εκτός από την ομάδα του) σε μια αίθουσα που χωρούσε 5.000 άτομα. Η αρχή δεν ήταν τόσο ενθαρρυντική αλλά προτού τελειώσει η εκστρατεία η αίθουσα γέμισε και μια καινούργια εκκλησία άνοιξε τις πόρτες στην περιοχή εκείνη.

Ο ζήλος τους για το έργο τον έκανε να μπορεί να αντέχει στην τροπική ζέση, στα σμήνη από μύγες που πετούσαν γύρω του και κατέληγαν στα παιδάκια που έτρεχαν τα μάτια τους πάνω, και στη μπόχα της κοσμοπλημμύρας που τη μάζιζαν διά-

φορες τροπικές αρρώστιες. Τον ίδιο ζήλο έδειχνε και στην παγωμένη Νορβηγία ή τη Φινλανδία όταν κήρυττε και προσευχόταν για τους αρρώστους ενώ οι διερμηνείς αποσύρονταν ο ένας μετά τον άλλο γιατί δεν άντεχαν από την κούραση.

Συχνά του λέγαμε να μην κάνει τρεις συναθροίσεις τη μέρα στην ίδια πόλη γιατί ίσως οι άνθρωποι δε θα μπορούσαν να τις παρακολουθήσουν αλλά κι αν πήγαιναν ίσως ο ίδιος δε θα το άντεχε. Του κάκου όμως, εκείνος έκανε τις τρεις συναθροίσεις του, οι άνθρωποι πήγαιναν να τον ακούσουν και ο ίδιος άντεχε για ένα μήνα ολόκληρο. Ακόμα και στις μεγαλύτερες συναθροίσεις που γίνονταν στην ύπαιθρο μέσα σε σκηνές, και κάτω από σκληρές συνθήκες, διατηρούσε τη ζωικότητά του για εβδομάδες. Έτσι απέδειξε καθαρά πως αυτό που λέει ο Λόγος του Θεού ότι «ο ζυγός του Κυρίου είναι καλός και το φορτίο Του ελαφρύ» ήταν αλήθεια. Ευχαριστιόταν να κάνει το θέλημα του Θεού. Η τροφή του ήταν να κάνει το έργο που του ανέθεσε ο Θεός και να φέρει σε

πέρας τη διακονία στην οποία τον έταξε Αυτός. Τη χαρά που ένοιωθε κάνοντας το έργο του Κυρίου ήταν αυτό που τον κρατούσε στη ζωή.

Τις Κυριακές δούλευε σκληρότερα από κάθε άλλη μέρα. Για αρκετά χρόνια είχε το βράδυ του Σαββάτου υπαίθριες συναθροίσεις μέχρι αργά τη νύχτα. Μετά τη συνάθροιση προσευχόταν μ' αυτούς που έρχονταν μπροστά για προσευχή. Την άλλη μέρα σηκώνόταν νωρίς το πρωί και τακτοποιούσε τις καρέκλες για τη συνάθροιση. Το χειμώνα φρόντιζε για τη θέρμανση του κτιρίου. Ξεσκόνιζε τις καρέκλες και προσευχόταν επάνω σε κάθε μια χωριστά. Ετοιμάζετο τραπέζι για την κοινωνία και ήταν υπεύθυνος για την ώρα της προσευχής που γινόταν νωρίς το πρωί πριν το κήρυγμα. Τα πρώτα χρόνια της διακονίας του η γυναίκα του ήταν αυτή που κήρυττε περισσότερο και ασχολείτο με την φιλοξενία αυτών που τους επισκέπτονταν στο σπίτι τους. Κάθε Κυριακή βράδυ η συνάθροιση συνέχιζε μέχρι αργά τη νύχτα και ο χώρος μπροστά από τον άμβωνα συνήθως γέμιζε από ψυχές και ανθρώπινα σώματα που είχαν ανάγκη από σωτηρία και θεία θεραπεία. Μετά τη συνάθροιση πολλοί πήγαιναν στο σπίτι τους και κάθονταν μέχρι αργά τα μεσάνυχτα γύρω από ένα τραπέζι στρωμένα με άφθονα αγαθά.

Ο καλόκαρδος μας και η γυναίκα του ήταν ένα υπόδειγμα πνευματικών γονιών που όχι μόνο έφερναν ψυχές στη βασιλεία του Θεού αλλά και προσεύχονταν για την τελειοποίησή τους. Ο πρακτικός τους Χριστιανισμός, η αγία τους ζωή συνδυασμένη με την ευσέβειά τους ενέπνευσαν πολλούς νέους στο ξεκίνημά τους στο έργο του Θεού. Εργάτες του Ευαγγελίου από όλον τον κόσμο δοξάζουν το Θεό για το παράδειγμά τους που άφησε βαθειά χνάρια στην καρδιά τους και τους ενέπνευσε στο έργο τους.

Ο κύριος Salter, ο γαμπρός του λέει γι' αυτόν: «Ήταν ακούρατος και ακαταπόνητος σε όλη του τη ζωή. Μόνο λίγο πριν πεθάνει παρατηρήσαμε κάποια αλλαγή και τον ακούσαμε να μιλά για την ηλικία του. Γύρισε στο σπίτι ύστερα από ένα συνέδριο που εργάστηκε πολύ σκληρά, παραπάνω από το συνηθισμένο. Όταν πήγαμε στο σταθμό να τον πάρουμε προσέξαμε το κουρασμένο βλέμμα

του. Το βράδυ εκείνο, καθώς προσευχόμασταν τον ακούσαμε να λέει: "Δε μπορώ να καταλάβω τους σημερινούς νέους κήρυκες. Εγώ, στην ηλικία αυτή κηρύττω τρεις φορές τη μέρα και προσεύχομαι για τους αρρώστους σε κάθε συνάθροιση. Μερικοί απ' αυτούς πηγαίνουν το απόγευμα να κοιμηθούν και μ' αφήνουν μόνον. Όταν ήμουνα εγώ στην ηλικία τους κήρυττα όλη τη μέρα και έπειτα προσευχόμουν μέχρι το πρωί μ' εκείνους που ήθελαν να βαπτιστούν με Πνεύμα Άγιο". Έτσι η ζωή του χαρακτήριζε με πολύ κόπο και μόχθο κάθε μέρα από τα ξημερώματα ως αργά το βράδυ.

Το 1920 επισκέφτηκε διάφορα μέρη της Ευρώπης. Για ένα μικρό διάστημα πήγε στη Γαλλία και έπειτα στην Ελβετία. Τα γεγονότα της διακονίας του στα μέρη αυτά τα εξιστορεί η κυρία Ντεπάτ από το Παρίσι που τον μετέφραζε στη Γαλλία και τη Γαλλόφωνη Ελβετία.

Στο Σατρέ των Γαλλικών Άλπεων είχαμε ένα συνέδριο. Τέσσερις ποιμένες ήρθαν να κατασκοπεύσουν για να κατηγορήσουν το έργο αυτού του Θεού. Και οι τέσσερις πείστηκαν ότι το έργο της Πεντηκοστής είναι πραγματικά έργο Θεού. Ένας μάλιστα απ' αυτούς φώναξε «είμαι κάτω από έναν ανοικτό ουρανό».

Ένα κάρρο που το έσερναν δύο βόδια μετέφερε επάνω σε φορείο έναν άνθρωπο που υπέφερε από καρκίνο στο στομάχι. Ήρθε από πολύ μακριά γιατί πίστευε ότι ο Κύριος θα τον θεράπευε. Μαζί του έφερε κι ένα καλάθι τρόφιμα. Όταν τον ρώτησαν τι είχε μέσα στο καλάθι, εφόσον δεν μπορούσε να φάει εξαιτίας της αρρώστιας του, απάντησε, «δεν μπορώ να φάω τώρα αλλά όταν με θεραπεύσει ο Κύριος θα μου χρειαστούν στο δρόμο για το σπίτι μου». Ήρθε με απλή πίστη και ο Κύριος δεν τον απογοήτευσε.

Μετά τη συνάθροιση ρώτησα μια γυναίκα καθώς έφευγε, αν είχε θεραπευτεί. Μου απάντησε σταθερά και αδίσταχτα «και βέβαια θεραπεύτηκα». Ήταν εκεί και πολλοί κουφοί που θεραπεύτηκαν. Ακόμη κι αυτοί που τους έλειπε το τύμπανο του αυτιού τους, άκουγαν θαυμάσια μετά τη συνάθροιση.

(συνεχίζεται)

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΚΟΠΙΑ

1. Βάπτισμα στην αδελφική μας Εκκλησία των Σκοπίων

Ο Κύριος έδωσε την ευκαιρία τα τελευταία δύο χρόνια να κηρυχθεί το ευαγγέλιο στους φτωχούς, σε μαθητές, σε νοσοκόμες, σε πρόσφυγες και έτσι η βασιλεία του Θεού αυξήθηκε.

Στις 13 Ιουλίου 2002 σ' ένα ποτάμι των Σκοπίων, 20 βαπτίσεις έγιναν και τα άτομα ομολόγησαν πως ο Κύριος Ιησούς άλλαξε τη ζωή τους.

2. Διανομή φαγητό σε πτωχούς

Η χριστιανική φιλανθρωπική κίνηση «ΑΓΑΠΗ» έχει σαν σκοπό να βοηθάει φτωχούς ανθρώπους οι οποίοι βρίσκονται σε μεγάλη ανάγκη. Στόχος τους είναι να διανέμουν φαγητό και είδη πρώτης ανάγκης. Έτσι τους τελευταίους μήνες έλαβαν 4 φορτηγά με φαγητό και ρούχα όπως και τα διένειμαν. Μερικές ημέρες αργότερα

έλαβαν ένα τηλεφώνημα από την κυβέρνηση των Σκοπίων, η οποία τους πρόσφερε φρέσκο φαγητό, πατάτες και ντομάτες για να το μοιράσουν. Και ο κύριος λόγος που έγινε αυτό ήταν γιατί μας εμπιστευόταν από άλλες φορές. Έτσι για τις επόμενες δύο εβδομάδες αυτό είχε γίνει είδηση στα Σκόπια πως «η ΑΓΑΠΗ διανέμει δωρεάν φαγητό στους φτωχούς ανθρώπους σχεδόν σε όλη τη χώρα».

Γύρω στους 1850 τόνους φαγητού ή 81 μεγάλα φορτηγά. Αυτό ήταν πραγματικά ένα θαύμα από τον Θεό γιατί γύρω στις 50.000-60.000 οικογένειες ευλογήθηκαν.

Επίσης μοίρασαν και ένα μεγάλο ποσό τροφής σε μερικά χωριά της Αλβανίας.

3. Μέσα στον ορατισμό της Εκκλησίας των Σκοπίων είναι:

- 1) Να κτιστεί εκκλησία στη Bitala.
- 2) Να βοηθηθούν υλικά και πνευματικά οι τσιγγάνοι
- 3) Να ιδρυθεί ραδιοφωνικός σταθμός στη Στρούμικα.
- 4) Να ευαγγελιστούν τα Νοσοκομεία, τα Σχολεία.
- 5) Να ενισχυθεί η φιλανθρωπική βοήθεια στα Βαλκάνια.
- 6) Τροφοδοσία ρούκων-ξύλων στους φτωχούς.

Mirco Andreev

ΕΠΙΣΚΕΦΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Στις 20 και 21-4-02 του μήνα Απριλίου 2002 περίπου 30 άτομα επισκεφθήκαμε τη γειτονική μας χώρα Βουλγαρία. Όχι για να κάνουμε τουρισμό, αλλά για να επισκεφθούμε το Έργο του Κυρίου και να δώσουμε χέρια βοήθειας. Έμπρακτα, με υλικά αγαθά που είχαμε μαζί μας, με την ομολογία μας και την οικονομική υποστήριξη. Η όλη προσπάθεια υποστηρίχτηκε από τη ΣΥΝΟΔΟ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ. Βεβαίως πρέπει ν' αναφέρουμε και το ζευγάρι αδελφών, που ήρθαν προς βοήθεια της ιεραποστολικής αυτής κίνησής μας και οι οποίοι σαν κάποιοι νέοι μάγοι από την Δύση, και συγκεκριμένα από την Ιταλία, έφεραν κι αυτοί τα δώρα τους, τα οικονομικά. Στην εξόρμηση αυτή συμμετείχαν αδελφοί από διάφορα μέρη της Ελλάδας. Από Καβάλα, Θεσ/νίκη, Κατερίνη, Βάγια, Δράμα, Αίγιο, Αθήνα, Αλεξάνδρεια, Σέρρες. Επισκεφθήκαμε το Λιούμπιμετς της Βουλγαρίας όπου εκεί αγωνίζεται και ηγείται ο αδελφός Χρήστος Μούκας. Ο Κύριος τον οδήγησε να διακονήσει μαζί με τη σύζυγό του Ντίνα. Το ίδιο βράδυ του Σαββάτου επισκεφθήκαμε μια διπλανή πόλη όπου ήταν μια εκκλησία τσιγγάνων. Φέραμε κι εκεί το μήνυμα μέσα από ύμνους, ομολογίες, κήρυγμα και οι αδελφοί εκεί καταχάρηκαν.

Εκτός από μας και το ζεύγος Χαρά και Πάνος Ζαχαρίου έψαλλαν υπέροχα. Καθώς και στην εκκλησία του αδ. Χρήστου Μούκα, μια πανέμορφη καινούρια εκκλησία, κτισμένη με πόρους του αδελφού. Εκκλησιαστήκαμε την Κυριακή το πρωί δίνοντας και πάλι ομολογίες, κήρυγμα και βεβαίως έμπρακτη οικονομική προσφορά. Οι αδελφοί καταχάρηκαν καθώς κι εμείς. Το ίδιο βράδυ επισκεφτήκαμε μαζί με τον αδ. Μούκα το Δημήτροκράτ, μεγάλη πόλη στην περιοχή. Εντύπωση και λύπη μας προκάλεσε το γεγονός των κηδειοχαρτών που είδαμε στην πόλη αυτή, αλλά και στο Λιούμπιμετς. Σχεδόν σε κάθε πόρτα υπήρχαν κολλημένα κηδειοχάρτα νέων ανθρώπων γύρω στα τριάντα. Καθώς ρωτήσαμε τον αδ. Μούκα τι συμβαίνει μας είπε ότι η περιοχή είναι μολυσμένη από τα εργοστάσια, τα πυρηνικά και των Λιπασμάτων και σχεδόν σε κάθε σπίτι υπάρχει κάποιος καρκινοπαθής. Καθώς βρεθήκαμε στην αίθουσα του Δημήτροκράτ όπου ποιμένας είναι ο αδ. Τριαντάφυλλος, Βούλγαρος, εκεί και πάλι διακονήσαμε όλοι και το ζεύγος Ζαχαρίου με τους Ύμνους τους. Η αίθουσα που ήταν μεγάλη και γεμάτη γέμισε δοξολογία, ενθουσιασμό κι αλαλαγμό. Έτσι τελειώνοντας από το Δημήτροκράτ πήραμε το δρόμο της επιστροφής για την Ελλάδα. Επίσης να σημειώσω ότι στη διαδρομή και μέσα στο πούλμαν υπάρχει πάντοτε ατμόσφαιρα χαράς και συγκίνησης, ομολογιών, υμνωδίας, οραματισμού και φαγητού. Όλοι οι αδελφοί φέρνουν μαζί τους τα φαγητά τους.

Παράλληλα με την πνευματική μαρτυρία είναι και η υλική συμπαράσταση σ' αδελφούς που την έχουν ανάγκη. Αν ο Κύριός μας το επιτρέψει και πάλι το 2003 θα σπειρούμε και πάλι βάλαμο παρηγοριάς στις γειτονικές χώρες. Ο απ. Παύλος λέει:

Κορινθ. Β - Η' 1 έως 2. Γνωστοποιούμε δε αδελφοί την χάριν του Θεού την δεδομένη εις τας εκκλησίας της ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ότι η περισσία της χαράς αυτών ενώ εδοκίμαζον μεγάλη θλίψη και βαθεία φτώχεια τι κάνανε; Πρόσφεραν. Θέλουμε κι εμείς να τους μιμηθούμε αν και δε δοκιμάζουμε αυτά που αυτοί περάσαμ. Γι' αυτό πρέπει να δώσουμε ακόμα πιο πολλά γιατί η Αγία πη δίνει.

*Γιάννης Καρυπίδης
Κατερίνη*

ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΣΗ ΣΤΗ ΜΟΛΔΑΒΙΑ

Τελευταία σε δημόσια αίθουσα τελών στην πρωτεύουσα της Μολδαβίας στην Chisinou έγινε μια μεγάλη και πολύ ευλογημένη χριστιανική σύναξη. Χιλιάδες αδέρφια έδωσαν το παρόν. Η Εκκλησία Πεντηκοστής στην πρωτεύουσα έχει ιστορία 52 ετών. Παλιότερα ήταν κρυφή, διωκόμενη. Το 1993 αναγνωρίστηκε από το κράτος. 400 αδέρφια εργάζονται για τον Κύριο στην πρωτεύουσα. Πήραμε χώρο για να κτίσουμε αίθουσα λατρείας. Όλοι μας δουλεύουμε με ζήλο απολαμβάνοντας ευλογίες τ' ουρανού. Παράλληλα υποστηρίζουμε ορφανοτροφεία, πτωχούς, άστεγους, περιθωριακούς. «Τα πάντα γινόμαστε σ' όλους για τη σωτηρία ψυχών». Έχουμε σχολείο, internet για τα παιδάκια, τα ορφανά... Πρόσφατα πάλι διωγμός απείλησε την εκκλησία. Προσεύχεστε!

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΡΓΑΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Πρώτα ο Θεός, από τις 25 έως 29 Ιουνίου 2003, στις όμορφες κατασκηνώσεις Λεπποκαρυσάς «Άργος Ζωδιάτη» θα πραγματοποιηθεί το Παγκόσμιο Συνέδριο Εργατών της Πεντηκοστής.

Όπως κάθε 2 χρόνια έτσι κι εφέτος θα

έρθουνε εργάτες από την Ελλάδα και το εξωτερικό για να λατρεύσουν μαζί τον Εργοδότη και Σωτήρα τους Κύριο Ιησού.

Το θέμα του Συνεδρίου είναι: **Ο εργάτης του Κυρίου σήμερα.** Ας προσευχόμαστε ώστε ο Κύριος να κρίσει τους ομιλητές με το Άγιο Πνεύμα. Οι εργάτες Του να στηριχτούν, να δυναμώσουν και με νέο όραμα να δαπανηθούν στο έργο του Καλού Ποιμένα. Να γίνουν έναυσμα για μια μεγάλη αναζωπύρωση στις εκκλησίες που ποιμαίνουν.

ΓΙΟΡΤΗ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2002

Μια εκδήλωση που οργανώθηκε από τη Σύνοδο Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής Ελλάδας στην Ξάνθη προς τιμήν των αλλοδαπών που ζουν στην Ελλάδα.

Την έμπνευση και τη γενική μέριμνα, επιμέλεια είχε ο αδ. Λάμπης Σιδηρόπουλος, πρόεδρος της Συνόδου.

Πριν μερικά χρόνια η Σύνοδος είχε οργανώσει μια παρόμοια εκδήλωση «γιορτή των εθνών» στην Αθήνα, στην εκκλησία της οδού Αιόλου προς τιμήν των ξένων αδελφών χριστιανών της νότιας Ελλάδας.

Αυτή τη φορά έγινε στη Βόρεια Ελλάδα και στην πόλη της όμορφης Ξάνθης. Σε ένα μεγάλο εστιατόριο, αφού πρώτα έγινε προετοιμασία της εκκλησίας στην εκκλησία της Καβάλας: διένειμαν προσκλήσεις από πόρτα σε πόρτα σ' όλη την πόλη της Ξάνθης.

Έτσι ο κόσμος έμαθε για τη Γιορτή κοντά στους άλλους το έμαθε και ο Μητρο-

πολίτης της περιοχής που όπως ήταν φυσικό αντέδρασε έντονα. Κινητοποίησε ανθρώπους και μέσα, έστειλε fax σε όλες τις εκκλησίες για να σταματήσει την εκδήλωση δυσφημίζοντας έμμεσα ακόμα και τον ιδιοκτήτη του εστιατορίου. Αστυνομικοί πλησίασαν την αίθυσά μας, τον εστιατορο... Όλα όμως έπεσαν στο κενό, η εκδήλωση έγινε και υπήρξε μάλιστα μεγάλη ευλογία για ντόπιους και ξένους αδελφούς. Μάλιστα ο Θεός έδωσε και τους πνευματικούς καρπούς, τα αποτελεσματα: έγινε σωτηρία, πήραν θάρρος πολλοί...

Μέρος έλαβαν σ' αυτήν την εκδήλωση

αδελφοί από αδελφικές εκκλησίες της Βόρειας Ελλάδας, Αθήνας και αντιπρόσωποι εκκλησιών διαφόρων εθνικοτήτων, οι οποίοι έψαλλαν στη γλώσσα τους. Συμμερίστηκαν Νέα από τις χώρες τους αλλά και από το ευαγγελιστικό έργο στην Ελλάδα μεταξύ των ομοεθνών τους.

Επίσης διάβασαν ο κάθε ένας σε 15 γλώσσες το εδάφιο «Ιωάννης 3:16».

Η εκδήλωση έγινε σε δύο φάσεις. Στην πρώτη δώσαμε ευαγγελιστικό χαρακτήρα και στη δεύτερη πιο πολύ στην επικοινωνία μεταξύ αδελφών.

Στο τέλος έγινε απονομή αναμνηστικών πλακετών προς εκείνους που εργάζονται κυρίως στα Βαλκάνια βοηθώντας τους ανθρώπους πνευματικά αλλά και υλικά.

Η εκδήλωση έκλεισε με ένα πλούσιο τραπέζι αγάπης με εκλεκτό φαγητό για όλους. Έγινε επίσης εισφορά (εθελοντική) για τα παιδιά των υπονόμων της Ρου-

μανίας.

Ο Θεός μας ευλόγησε πλούσια μέσα από τους ύμνους το κήρυγμα του Θεϊού Λόγου, τις ομολογίες και την επικοινωνία που είχαμε. Μας έμεινε αξέχαστη μέσα στις καρδιές μας. Ο Θεός μας το ζητάει μέσα στο Λόγο Του «να θυμόμαστε τους ξένους, γιατί κι εμείς ξένοι είμαστε, η πατρίδα μας είναι στους ουραμούς».

Έτσι βάζουμε σε πράξη την εντολή του Χριστού να «αγαπούμε αλλήλους».

*Ηλίας Χ"ελευθερίου
Κατερίνη*

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΝΕΩΝ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

Από 31 Οκτωβρίου έως 3 Νοεμβρίου στη Σικελία έγινε το 17ο Πανιταλικό Συνέδριο Νέων αδελφικών μας Εκκλησιών.

Το θέμα του Συνεδρίου ήταν: «Πάντα είναι στην εξουσία μου αλλά πάντα δε συμφέρουν» Α' Κορ. 1' 23. Δόθηκαν διάφορες σχετικές ομιλίες, ομολογίες. Πολλές κορωδίες και συγκροτήματα έφεραν σε κατάνυξη τους νέους και τις νέες μπαίνοντας σ' Άγια των Αγίων. Παίρνοντας «δύναμη εξ ύψους» κι ευλογίες από το «ζωντανό Θεό». Χαιρόμαστε που το έργο του Κυρίου στην Ιταλία όλο και αυξάνεται και σώζονται ψυχές.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟ ΣΕΡΡΩΝ

Στις 6 Ιουλίου 2002, αδέρφια από διάφορα μέρη της Ελλάδας μαζευτήκαμε στο όμορφο Σιδηρόκαστρο Σερρών, για όλη

την ημέρα. Απολαύσαμε μερικές ώρες με δοξολογία, μηνύματα, καιρετισμούς και ομολογίες πολλών αδελφών, που εκείνη την ημέρα, έθιψαν τον παλιό τους εαυτό. Εντύπωση και χαρά προκάλεσε το γεγονός ότι σχεδόν όλοι απ' αυτούς που βαπτίστηκαν, ήταν νέοι και νέες. Δόξα στον Θεό.

Η νεολαία της εκκλησίας της Καβάλας, της Κατερίνης, της Ξάνθης, της Αλεξάνδρειας και άλλοι αδελφοί γέμισαν τις ώρες μας φέρνοντάς μας, πιο κοντά στην παρουσία του Θεού.

Ακούσαμε επίσης ομολογία και σύντομα μηνύματα από πολλούς αδελφούς. Μερικοί απ' αυτούς είναι οι: Β. Αγγέλου (Κοζάνη), Χ. Μούκας (Βουλγαρία), Φ. Σιδηρόπουλος (Θεσ/νίκη), Γ. Παυλίδης (Αλεξάνδρεια) και άλλοι αδελφοί.

Το πρόγραμμα περιλάμβανε επίσης και διάλειμμα, και έτσι είχαμε την ευκαιρία να πλησιάσουμε και να κουβεντιάσουμε με πολλούς αδελφούς. Ήταν μια υπέροχη μέρα γεμάτη ευλογίες. Εντυπώσεις; Πολλές και πολύ καλές. Δόξα στον Κύριο για την παρουσία Του που ήταν αισθητή ανάμεσά μας.

Δεν ξεχνάμε και το ωραίο φαγητό που μας πρόσφερε η ταβέρνα «καταρράκτες» μέσα στην παραδεισένια φύση, έξω στο Σιδηρόκαστρο.

*Λίλη Τάνα
Καβάλα*

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΝΕΩΝ ΜΑΣ ΣΤΟ ΠΟΡΤΟ ΡΑΦΤΗ ΑΤΤΙΚΗΣ

Από 18 έως 24 Ιουλίου 2002 μαζευτήκαμε στις κατασκηνώσεις του Πόρτο Ρά-

φτη αρκετοί νέοι και νέες. Στόχος μας ήταν να γνωριστούμε καλύτερα με τον Κύριο και μεταξύ μας.

Ο Κύριος χρησιμοποίησε διάφορους εργάτες όπως το Λάμπη Σιδηρόπουλο, τον Ηλία Χ' Ελευθερίου, το Λέκκα Δημήτριο, το Σακελλαρίου Μέμο, τον Τζεφ Μπάλντουιν και το Γιώργο Αγγέλου. Οι εργάτες του Θεού μας ξενάγησαν στο θησαυρό Του Λόγου του Θεού, με πολύ οικοδομή και ευλογία. Στη λατρεία μας οδήγησαν οι αδελφοί: Ξενοφών Ιωαννίδης, Γιασουμής και αδ. Πάρης μπαίνοντας στ' Άγια των Αγίων. Παράλληλα με τις πνευματικές εμπειρίες είχαμε κι ωραίες γεύσεις υλικές: ωραία φαγητά, γλυκά... χαρούμενο κολύμπι στην κοντινή θάλασσα. Οικοδομητική ψυχαγωγία...

Ειλικρινά όλοι ευλογηθήκαμε. Όταν ήρθε η ώρα να φύγουμε στεναχωρηθήκαμε... δακρύσαμε. Φύγαμε εφοδιασμένοι με νέες δυνάμεις.

Ευχαριστούμε το Θεό για τις ευλογίες Του, το επιτελείο του μαγειρίου, αδ. Χρυσούλα Ντίνου και αδ. Άννα Ιορδανίδου, την επιτροπή νέων Γιάννη Ιορδανίδη και Γιάννη Παπαλουκά που κοπίασαν για μας.

*Γιώργος Θεοδωρίδης
Σέρρες*

ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ

Πιστοί στο ραντεβού μας και το καλοκαίρι που μας πέρασε συναντηθήκαμε παλαιοί πλέον γνώριμοι αλλά και καινούριοι, στη «Βηθανία», στο Πόρτο Ράφτη Αττικής. Πέρασαμε για μια ακόμη χρονιά ένα αξέχαστο 10ήμερο γεμάτο παιχνίδια, μπάνια, καινούριες φιλίες, βιβλικά μαθήματα, λατρεία στο Θεό μας...

Το απόγευμα της Τετάρτης της 24ης Ιουλίου ήμασταν όλοι εκεί. «Παλιοί» αλλά και «καινούργιοι» κατασκηνωτές πολύ γρήγορα γνωριστήκαμε «δέσαμε» μεταξύ

μας, τακτοποιηθήκαμε στα δωμάτια μας, ορίσαμε και ονομάσαμε τις ομάδες μας, ενημερωθήκαμε για το πρόγραμμα και τους κανόνες της κατασκίνωσης. Από το πρωί της Πέμπτης είχαμε κιάλας ξεκάσει τον «έξω κόσμο» και αφεθήκαμε να απολαύσουμε την κατασκινωτική ζωή.

Πρωινό ξύπνημα στις 07:40. Καθαριότητα θαλάμων, επιθεώρηση από τον αρχηγό. Κοινή πρωινή λατρεία και προσευχή, πρωινό. Βιβλικό μάθημα στις 09:40 και κατόπιν μάθημα χειροτεχνίας ή μουσικής. Στις 11:30 όλοι έτοιμοι για θάλασσα! Φωνές, βουτιές, μακροβούτια, παιχνίδια στο νερό και στην άμμο... Το στομάχι μας όμως ερχόταν να μας θυμίσει πως η ώρα πέρασε. Γρήγορα γρήγορα λοιπόν πίσω για ένα ντους και στις 13:45 το καταπληκτικό πεντανόστιμο μεσημεριανό μας γέμιζε τα πιάτα μας. Και βέβαια τι καλύτερο μετά από όλα αυτά από έναν υπνάκο ή μια μεσημεριανή ξεκούραση τελοσπάντων που τελειώνει στις 16:50. Ακολουθούσε ώρα με τους ομαδάρχες, απογευματινό, και ελεύθερη ώρα μέχρι τις 18:45. Κάθε βράδυ στις 19:15 όλοι παρόντες και έτοιμοι να λατρεύσουμε, να ευχαριστήσουμε, να δοξάσουμε, να παρακαλέσουμε το Θεό μας, να ακούσουμε το λόγο Του. Μετά το πνευματικό φαγητό, το υλικό φαγητό και έπειτα μέχρι την ώρα του ύπνου στις 11:30 ψυχαγωγία.

Το θέμα της φετινής μας κατασκίνωσης ήταν: «Ο Κύριος είναι ο ποιμένας μου!». Γύρω απ' αυτό λοιπόν στράφηκαν και τα πρωινά μας μαθήματα. Δόθηκε σε κάθε παιδί ένα τετράδιο με ερωτήματα σχετικά με το θέμα μας (τι σημαίνει η λέξη Ποιμένας, τι έκαναν οι Ποιμένες για τα πρόβατά τους, τι απεικόνιζαν οι Ποιμένες, Πώς παρουσιάζεται ο Χριστός στην Αγία Γραφή, ποια χαρακτηριστικά των προβάτων πρέπει να διακρίνουν τους πιστούς του

Χριστού...) καθώς επίσης και εργασίες εμπέδωσης (ακροστικίδα, σταυρόλεξο, φράσεις που πρέπει να μπουν σε σωστή σειρά...). Σε κάθε μάθημα όλοι με τις Γραφές μας, το τετράδιο και το μολύβι μας προσπαθούσαμε να απαντήσουμε τις ερωτήσεις και μετά να λύσουμε σωστά τις ασκήσεις.

Στην ώρα της χειροτεχνίας φτιάχναμε διάφορες κατασκευές με πλακάκια, φωτογραφίες, χαρτόνι..., τις οποίες φεύγοντας πήραμε μαζί μας. Στο μάθημα της μουσικής μαθαίναμε καινούριους ύμνους που τους ψάλλαμε και στην ώρα της λατρείας. Τους μεταφέραμε και στις εκκλησίες μας και έγιναν ευλογία.

Πολύ όμορφες στιγμές μας χάρισε η ώρα της ψυχαγωγίας. Άφθονο ομαδικό παιχνίδι. Όμορφος ανταγωνισμός μεταξύ των ομάδων. Παρουσίαση νέων ταλέντων... Και γέλιο, πολύ πολύ γέλιο.

Αυτές όμως που θα μας μείνουν αξεχαστες είναι οι στιγμές στην παρουσία του Θεού. Εκεί που καθώς ψάλλαμε, δοξάζαμε το Θεό, του φέρναμε τα αιτήματά μας ή ακούγαμε το λόγο του. Εκείνος μας άγγιζε με το γλυκό του άγγιγμα. Του ζητήσαμε να έρθει στη ζωή μας, να είναι ο ποιμένας μας, κλάψαμε μπροστά του, γονατίσαμε, υψώσαμε τα χέρια μας, γεμίσαμε με τη χάρη της παρουσίας Του!

Ευχαριστούμε πάρα πολύ το Θεό για το υπέροχο δεκαήμερο στο Πόρτο Ράφτη. Ευχαριστούμε τον αδ. Λάμπη Σιδηρόπουλο για την υπέροχη τούρτα που μας κέρασε και το ζεύγος Γκούμα που υπηρέτησε για πολλά χρόνια τα παιδιά στην κατασκίνωση και τώρα βρίσκεται στην Αμερική αλλά η καρδιά τους είναι μαζί μας για το πολύ νόστιμο παγωτό. Επίσης ευχαριστούμε τον αδ. Λάμπη, τον αδ. Τάκη Σακελλαρίου και τον αδ. Robert που μας επισκέφτηκαν και διακόνησαν στα παιδιά. Ευχαριστώ προ-

σωπικά και τους πολύ καλούς συνεργάτες που μου χάρισε ο Θεός. Με την πολύτιμη βοήθειά τους και την αγόγγυστη υπηρεσία τους πραγματοποιήθηκε και φέτος αυτή η ευλογημένη κατασκήνωση.

Ανανεώνουμε το ραντεβού μας για το επόμενο καλοκαίρι. Οι ημερομηνίες θα ανακοινωθούν στη διεύθυνσή μας στο internet, <http://www.pentecost.gr>. Θα αποσταλούν επίσης προσκλήσεις στις εκκλησίες σας.

Υ.Γ. Λυπούμαστε πραγματικά για τα παιδιά που πήραν να δηλώσουν συμμετοχή και δεν μπορούσαμε να τα έχουμε στην παρέα μας επειδή οι θέσεις είχαν ήδη συμπληρωθεί. Γι' αυτό παιδιά, επειδή οι θέσεις είναι περιορισμένες αυτή τη φορά προλάβετε! Δηλώστε νωρίς τη συμμετοχή σας.

Υπεύθυνος Γιώργος Ιορδανίδης

ΝΕΟΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Την παραμονή των Χριστουγέννων 2002 και της πρωτοχρονιάς.

Οι νέοι της εκκλησίας επισκέφτηκαν την κλινική οξέων, παράρτημα του ψυχιατρικού Νοσοκομείου Πέτρας Ολύμπου όπου περιθάλπονται ναρκομανείς και ασθενείς με ψυχιατρικά προβλήματα.

Τους ψάλλαμε τα κάλαντα και ύμνους των Χριστουγέννων και άλλους, δώσαμε σύντομα μηνύματα αγάπης, ευχές και δώρα. Τους αφήσαμε Κανές Διαθήκες και ημερολόγια του 2003.

Ήταν τόσο μεγάλη η χαρά τους και των ασθενών και του νοσηλευτικού προσωπικού.

Εκδήλωσαν τη χαρά τους με καλά σχόλια για την εκδήλωσή μας και μας κάλεσαν και την παραμονή της πρωτοχρονιάς. Εμείς ανταποκριθήκαμε με χαρά στην πρό-

σκληση της διεύθυνσης και επαναλάβαμε την εκδήλωσή μας με την υπόσχεση να τους επισκεφτούμε ξανά.

Ο Θεός γέμισε την καρδιά μας με χαρά, γιατί είχαμε την ευκαρία να δώσουμε χαρά στους θλιμμένους και στους ξεχασμένους ανθρώπους της τοπικής κοινότητας της Κατερίνης.

150 ΑΤΟΜΑ ΒΑΠΤΙΣΤΗΚΑΝ ΣΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ο Ιησούς Χριστός είπε: Να πάτε σε όλο τον κόσμο να διακηρύξετε τα χαρμόσυνα νέα σε όλη την κτίση... Μάρκ. 16:15.

Ο Κύριος μας έδωσε έναν οραματισμό, έχει βάλει αγάπη μέσα στην καρδιά μας για τη γειτονική χώρα, τη Βουλγαρία. Σ' αυτήν τη χώρα ο Θεός κάνει ένα μεγάλο έργο, γίνεται μια μεγάλη αναζωπύρωση, θα πούμε γι' αυτό το έργο λίγο παρακάτω.

Επισκεφτήκαμε για πρώτη φορά τη Βουλγαρία το 1991 μαζί με τον Μιχ. Παπαδόπουλο και τις γυναίκες μας. Όταν γυρίσαμε πίσω στην Ελλάδα εγώ αισθάνθηκα πως η καρδιά μου είχε μείνει εκεί στη Βουλγαρία.

Είμαι ποιμένας στην Αποστολική Εκκλησία του Χριστού στο Νέο Ψυχικό της Αθήνας, εργάζομαι σ' αυτήν με τη χάρη του Κυρίου, η καρδιά μου όμως είναι στη Βουλγαρία, πολλοί αδελφοί της εκκλησίας που ποιμάνω με λένε Βούλγαρο, η απάντησή μου βέβαια είναι ότι για το Χριστό και το έργο Του τα πάντα θα γίνω.

Διαπιστώσαμε ότι υπάρχουν πολλές ανάγκες τόσο υλικές όσο και πνευματικές

και από τότε η Εκκλησία μας στέλνει βοήθεια σε τρόφιμα, ρούχα βοηθάει εργάτες του Ευαγγελίου. Έχτισε δύο εκκλησίες στις πόλεις Yunatsite και Tsemogorono, αγόρασε ένα κτίριο στην πόλη Brazikono για Εκκλησία και το 2002 αγόρασε δύο οικοπέδα στις πόλεις Septemvri και Bratzikono για να χτιστούν Εκκλησίες κ.λ.π.

Από το 1991 πραγματοποιούμε πάντα με τη γυναίκα μου τη Νίνα δύο και τρία Ιεραποστολικά ταξίδια το χρόνο για ευαγγελισμό, και στήριξη του έργου του Κυρίου στην περιοχή του Pazardzik και αλλού. Πολλές φορές στα ταξίδια μας αυτά είναι μαζί μας και η ξαδέρφη μας η Βούλα Ρασντούνη που και αυτή αγαπάει και βοηθάει το έργο του Θεού στη Βουλγαρία.

Το χρόνο που πέρασε, το 2002 τα ταξίδια μας στον ιεραποστολικό αυτό αγρό ήταν τέσσερα, όλα των τριών έως πέντε ημερών, ο Κύριός μας έχει κάνει ευλογία εκεί και εμείς έχουμε ευλογηθεί.

Τον Ιούνιο του 2002 στις 23 την ημέρα της Πεντηκοστής που είμασταν στη Βουλγαρία ήμουν ο κύριος ομιλητής σε μια πολύ μεγάλη συγκέντρωση στο Πάρκο του Pazardzik που είναι πλάι στο ποτάμι Maritsa. Στο τέλος χειροτονήσαμε Πρεσβυτέρους, Διακόνους, προσευκηθήκαμε για αρρώστους και για παιδιά.

Η ευλογία ήταν φανερή και πολύ μεγάλη, φάγαμε παρέες, παρέες κάτω στο χορτάρι, ήταν κάτι σαν τις μέρες του Κυρίου μας Ιησού Χριστού... Μετά το φαγητό έγινε βάπτισμα στο νερό, στο ποτάμι Maritsa. Βαφτίσαμε εκατόν πενήντα ψυχές αυτή τη μέρα και τους συστήσαμε να μένουν στη μελέτη του λόγου του Θεού, στην προσευχή, στην κοινωνία μεταξύ τους και στο Δείπνο του Κυρίου Πράξ. 2:42.

*Κώστας Νασόπουλος
Αθήνα*

ΣΥΝΟΔΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

1) Γενική Συνέλευση

Στην αδελφική εκκλησία Αιόλου Αθηνών, στις 6 και 7 Δεκεμβρίου 2002 πραγματοποιήθηκε η 58η Γενική Συνέλευση μελών, εργατών της Συνόδου των Αποστολικών Εκκλησιών Πεντηκοστής Ελλάδας.

Γύρω στους 36 εργάτες μαζεύτηκαν από όλη την Ελλάδα. Με πνεύμα αγάπης και αλληλοσεβασμού αναπτύχθηκαν τα παρακάτω θέματα: Οι 5 διακονίες. Το χρίσμα του Εργάτη. Πώς θα στηρίξουμε τον Εργάτη του Κυρίου. Έγιναν εκλογές γι' ανάδειξη του νέου Δ.Σ. της Συνόδου.

Επίσης συζητήθηκαν: 1) Η Σύνοδος είναι ελληνική, διοικείται από το Δ.Σ. Νομικά είναι εθνικό μη κερδοσκοπικό Σωματείο αλλά ανήκει πνευματικά δηλ. είναι ενωμένη με την Πανευρωπαϊκή Κοινωνία Πεντηκοστής και την Παγκόσμια Κοινωνία Πεντηκοστής που είναι η παγκόσμια οικογένεια όλων των Εκκλησιών Πεντηκοστής.

2) Επιθυμεί ν' ανοίγει την αγκαλιά της για συνεργασία με όλες τις εκκλησίες της Αδελφότητας και να συμμετέχει στις δραστηριότητές της όχι με 1 και 2 αντιπροσώπους της αλλά αν είναι δυνατόν με όλους τους εργάτες της.

3) Αναγνωρίζει το έργο του ΠΕΣ κι επιθυμεί να το υποστηρίξει (πριν 4 χρόνια προσέφερε 1,5 εκατομμύριο δρχ. στο ΠΕΣ για την περιοχή Κόσοβο-Αλβανία).

2) Ιεραποστολικό όραμα της Συνόδου α. Μέσα στην Ελλάδα

Νεολαία εκκλησιών της Συνόδου έδωσε ευαγγέλια, ημερολόγια από πόρτα σε πόρτα στην Ξάνθη, Δράμα, Καβάλα. Το Ευαγγέλιο του Χριστού κηρύττεται στους δρόμους, σε ιδρύματα και πιο πολύ από την τοπική τηλεόραση στο Νομό Περίας... Ο ακούραστος αδ. Ντίνος Κούκουρας σπέρ-

νει το Λόγο του Θεού προφορικά και γραπτά σ' όλα τα νησιά του Αιγαίου. Τώρα που μονιμοποιείται πάλι στη Ρόδο κάτι το ωραίο και σταθερό ετοιμάζει το Άγιο Πνεύμα. Η Σύνοδος για να ενθαρρύνει τους πρόσφυγες και γενικά τους αλλοδαπούς αδελφούς οργάνωσε τη Γιορτή των Εθνών στις 31 Αυγούστου 2002 στην Ξάνθη που ο Κύριος σφράγισε με το Πνεύμα Του και με την ευλογία Του. Ο ΠΙΣ που ηγείται ο αδ. Ηλίας Αρμένης ευαγγελίζει διάφορες πόλεις και νησιά της χώρας μας.

β. Έξω από την Ελλάδα

Το όραμά μας είναι να βοηθήσουμε πνευματικά και υλικά τα γειτονικά μας έθνη. Πήγαμε στη Βουλγαρία. Είδαμε ότι ο αδ. Χρ. Μούκας εργάζεται ειλικρινά με πολλές υλικές ανάγκες. Τώρα ετοιμαζόμαστε να πάμε στο Κόσοβο και Αλβανία όπου πήγαμε και παλιότερα. Στείλαμε επανειλημμένα βοήθεια υλική «οσμύ ευωδίας, θυσιάαν δεκτίν, ευάρεστον εις τον Θεόν» Φιλπ. δ' 18 στα παιδιά των υπονόμων της Ρουμανίας. Επίσης στείλαμε βοήθεια στη Σερβία, unicef, στους γιατρούς χωρίς σύνορα, στα Σκόπια, στην Τσεχία και στην Ινδία για να ελευθερωθούν κοριτσάκια που αγοράστηκαν για... πορνεία.

Ο ELLSSEL INGOLF ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Όλες οι Κινήσεις-Εκκλησίες της Πεντηκοστής είναι ενωμένες στην Ευρώπη με τον τίτλο P.E.F. PEF σημαίνει Πανευρωπαϊκή Πεντηκοστιανή Κοινωνία Εργατών. Ο πρόεδρος της Επιτροπής αυτής είναι ο Γερμανός Ellssel Ingolf. Ο Ingolf είναι νεαρός εργάτης που ο Κύριος χρησιμοποίησε στη Γερμανία για ενότητα κι αναζωπύρωση...

Στις 7 Δεκεμβρίου 2002, στην Αίθουσα Αιόλου 70, στην Αθήνα, μπροστά σε πολ-

λούς εργάτες των Εκκλησιών Πεντηκοστής Ελλάδας, έφερε ένα ιδιαίτερα ευλογημένο και οικοδομητικό μήνυμα σχετικά με το «όραμα για την Ευρώπη».

ΙΩΒΗΛΑΙΟ ΕΤΟΣ ΣΤΗ... ΛΕΠΤΟΚΑΡΥΑ!

Στις 24 Αυγούστου, στη νύμφη του Ολύμπου την όμορφη Λεπτοκαρυά, γιορτάστηκε το Ιωβηλαίο Έτος με νότες και... καρδιά!

50 χρόνια πέρασαν στη Μακεδονική Βαιθίλ, που χιλιάδες άνθρωποι ένωσαν τον Ουρανό στη γη, στα Βιβλικά Συνέδρια της Ευαγγελικής Εκκλησίας Κατερίνης. Ο άξιος ποιμένας της Ιωάννης Υφαντίδης κι ο συμπαθητικός Γεώργιος του Σάββα Κανταριζής... μας ξενάγησαν σε όμορφες αναμνήσεις και μορφές ευλογημένες σαν τον Άργο Ζωδιάτη...

Η αξιέπαινη χορωδία Κατερίνης με μαέστρο τον ακούραστο Ιωάννη Αδαμίδη, μας μετέφερε στη Δόξα του Θεού ερμηνεύοντας το «Μεσσία» του Χαίντελ...

Λ.Σ.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ένας νέος άνεμος του Αγίου Πνεύματος άρχισε να φυσά στις χώρες της Λατινικής Αμερικής, και οι πρωτοπόροι είναι κυρίως νέοι. Υπολογίζεται ότι κάθε ώρα, 400 άτομα ασπάζονται το χριστιανισμό.

* Στη Βολιβία, σε μια από τις εκκλησίες, 400 άτομα βαπτίζονται στο νερό κάθε μήνα.

* Στη Γουατεμάλα, τα τελευταία 20 χρόνια, το 27% του πληθυσμού προσχωρεί στις αλήθειες του Ευαγγελίου.

* Στη Βραζιλία μόνο οι Συναξείς του Θεού συγκεντρώνουν 15 εκατομμύρια μέλη και 90.000 τοπικές εκκλησίες.

* Στο Μεξικό υπάρχουν 18 εκατομμύρια

Διαμαρτυρομένων, το 15% του πληθυσμού.

* Στο Περού, μια Διαμαρτυρόμενη εκκλησία ιδρύεται κάθε 8 ώρες.

Ο Θεός πραγματικά εργάζεται στη Λατινική Αμερική με θαυμαστούς τρόπους.

ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΔΕΡΦΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ

Παρόλο που ο Ισλαμισμός είναι η επίσημη θρησκεία στην Ινδονησία, δεν είναι λίγοι αυτοί που γνωρίζουν πως μια από τις μεγαλύτερες εκκλησίες του κόσμου βρίσκεται στη Σουραβάγια της Ινδονησίας. Η εκκλησία που την ονόμασαν Βηθανία, θυμίζει ένα μεγάλο γυμναστήριο. Η εκκλησία έχει άλλες 300 εκκλησίες σε όλη την Ινδονησία και άλλες 40 πέρα από τη θάλασσα. Υπάρχουν 300 χιλιάδες μέλη που εκκλησιάζονται: 70 χιλιάδες άτομα στη Σουραβάγια, 100 χιλιάδες στην Τζακάρτα και άλλα 130 χιλιάδες που βρίσκονται στα χωριά και τα νησιά.

Για την εύκολη μετάδοση των εκκλησιαστικών νέων (εξαιτίας του μεγάλου αριθμού μελών της) εκδίδουν και εφημερίδα με την ονομασία Βηθανία. Εκδίδουν και ένα νεανικό περιοδικό που το ονομάζουν G. Fresh. Επίσης διαθέτουν και Βι-

βλικό Σχολείο στο οποίο σχεδόν όλα τα μέλη πηγαίνουν.

Στη διάθεσή τους έχουν και ένα σπίτι που το ονομάζουν «Το σπίτι του Ιωσήφ» στο οποίο η τοπική κοινότητα δίνει φαγητό και ρούχα σ' αυτούς που τα χρειάζονται.

Λέγεται ότι στην Ινδονησία υπάρχουν περίπου 3,5 εκατομμύρια αδέρφια της Εκκλησίας της Πεντηκοστής. Γενικά οι Εκκλησίες του Χριστού αυξάνουν παρόλους τους διωγμούς και τις δολοφονίες.

ΧΩΡΙΣ e-mail Ο ΘΕΟΣ

Δεν θα χρειάζεται ν' ανοίγουν την Αγία Γραφή ή άλλο βιβλίο ευλαβείας οι Λουθηρανοί νέοι του Ανόβερου (Γερμανίας). Η Ευαγγελική Εκκλησία τους προτείνει να δέχονται εφεξής στην περιοχή μνησμάτων του κινητού των, κηρύγματα, προσευχές και βιβλικά αποσπάσματα. Τη λειτουργία να την παρακολουθούν από το διαδίκτυο (internet). Κατά τη γνώμη των γερμανών Ευαγγελικών αλλά και άλλων η νέα τεχνολογία είναι εξαιρετο μέσο αφυπνίσεως της πνευματικότητας των νέων γενεών. Όμως το Μάρτιο στο Πανεπιστήμιο του Στρασβούργου ο Διαμαρτυρόμενος θεολόγος Μιχαήλ Κόκερ έκρινε καλό να υπενθυμίσει ότι «ο Θεός δεν έχει e-mail...».

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ

Το Συμβούλιο Επικρατείας αποφάσισε σύμφωνα με τα ισχύοντα διεθνώς: «Κανείς δεν είναι υποχρεωμένος να αποκαλύψει τις θρησκευτικές του πεποιθήσεις.

Όλοι οι πολίτες δικαιούνται να απολαμβάνουν όλα τα δικαιώματα, ανεξάρτητα από τις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις, που δεν μπορεί να αποτελούν κριτήριο για την πρόσληψή τους ή μη σε δημόσια υπηρεσία.

Στην απόφαση 347/02 που επιτρέπει να

διορίζονται πολίτες της Ε.Ε. σε μονοθέσια δημοτικά σχολεία και νηπιαγωγεία και να διδάσκουν θρησκευτικά, το Σ.τ.Ε. (Κ. Μενουδάκος, Αικ. Σακελλαροπούλου, Θ. Αραβάνης) υπογραμμίζει μεταξύ άλλων ότι:

Το Σύνταγμα καθιερώνει την ίση μεταχείριση, ανεξάρτητα από θρησκευτικές πεποιθήσεις, στην απόλαυση όχι μόνο των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων, αλλά όλων των δικαιωμάτων που αναγνωρίζει η έννομη τάξη.

Η συνταγματικά κατοχυρωμένη ελευθερία της θρησκευτικής συνείδησης είναι απαραίτητη, και κανείς δεν μπορεί να εξαναγκασθεί με οποιονδήποτε τρόπο, να αποκαλύψει, είτε άμεσα είτε έμμεσα, τις θρησκευτικές πεποιθήσεις του.

Στη συνταγματικά κατοχυρωμένη απόλαυση ατομικών δικαιωμάτων περιλαμβάνεται και η κατάληψη δημόσιας θέσης από Έλληνα πολίτη (αλλά και από αλλοδαπό, εφόσον προβλέπεται σε νόμο).

Συνεπώς, δεν μπορεί να θεσπισθεί ως τυπικό προσόν ή κώλυμα διορισμού σε δημόσια υπηρεσία η πίστη ή η αποχή από την πίστη σε θρησκευτικά δοξασία.

Ο συνταγματικός σκοπός της παιδείας για ανάπτυξη και της θρησκευτικής συνείδησης των μαθητών υλοποιείται με την πρόβλεψη του μαθήματος των θρησκευτικών ως υποχρεωτικού, το οποίο οι δάσκαλοι οφείλουν να διδάξουν.

Με βάση το Σύνταγμα, δεν μπορεί να απαγορευτεί ο διορισμός δασκάλων ή νηπιαγωγών με κριτήριο το θρήσκευμα το δικό τους ή των μαθητών της σχολικής τους μονάδας, δεδομένου ότι ούτε η υπηρεσία δικαιούται να ερευνήσει και να καταγράψει τις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις, ούτε οι δάσκαλοι ή οι μαθητές είναι υποχρεωμένοι να τις αποκαλύψουν εκ των προτέρων για το σκοπό αυτό.

Η ερμηνεία αυτή δεν έρχεται σε αντίφα-

ση προς το γεγονός ότι θα διδάξουν και Θρησκευτικά, αφού υποχρεούνται να διδάξουν όλα τα μαθήματα του σχολείου».

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΚΑΝΑΛΙΑ
Θέλετε ν' απολαύσετε 4 χριστιανικά τηλεοπτικά κανάλια, όλο το 24ωρο, στην Ελλάδα αλλά... Αγγλικά;

Τα αγγλόφωνα χριστιανικά κανάλια που μπορεί κάποιος να δει στην Ελλάδα, έχοντας τον απαραίτητο δορυφορικό εξοπλισμό είναι:

1. TBN (www.tbneurope.org)
2. God Channel (www.god.tv)
3. God 2 (www.god.tv)
4. Wonderful (www.wonderful-tv.com).

Ταυτόχρονα, από τον ίδιο δορυφόρο μπορεί κάποιος να λάβει και τα ακόλουθα αγγλόφωνα χριστιανικά ραδιόφωνα.

1. UCB EUROPE, 2. UCB INSPIRATIONAL, 3. UCB BIBLE, 4. UCB TALK, 5. PREMIER CHRISTIAN RADIO, 6. TWR (TRANSWORLD RADIO), 7. TALK GOSPEL, 8. FAMILY RADIO

Όλα τα χριστιανικά τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά κανάλια λαμβάνονται ελεύθερα (χωρίς συνδρομή). Μελλοντικά μπορεί να προστεθούν και άλλα προγράμματα στον ίδιο δορυφόρο.

Ο εξοπλισμός που απαιτείται για τη δορυφορική λήψη είναι ο εξής:

1. Δορυφορική κεραία με διάμετρο 1-1,2 μέτρα για τις περισσότερες περιοχές της Ελλάδας εκτός από τις νοτιοανατολικές περιοχές (Κρήτη, Ρόδος) όπου μπορεί να χρειάζεται μεγαλύτερη κεραία.
2. Ενισχυτής (LNB) που τοποθετείται στην κεραία.
3. Ψηφιακός δορυφορικός δέκτης για λήψη ελεύθερων ψηφιακών δορυφορικών καναλιών (free to air).

4. Βάση στήριξης της δορυφορικής κεραίας.
5. Καλώδιο σύνδεσης της δορυφορικής κεραίας με τον δέκτη.

Το κόστος για εξοπλισμό μέτριας ποιότητας μαζί με την εγκατάσταση, είναι περίπου 350-400 ευρώ. Η τιμή αυτή μπορεί να είναι αρκετά μεγαλύτερη αν αγοραστεί κάποιος ακριβός δέκτης που όμως για την περίπτωση μας, δεν χρειάζεται.

Ο εξοπλισμός μπορεί να αγοραστεί από κατάστημα πώλησης κεραίων τηλεόρασης ή αλυσίδες καταστημάτων ηλεκτρικών-ηλεκτρονικών ειδών (π.χ. Κωτσόβολος). Τα ίδια καταστήματα, συνήθως διαθέτουν και συνεργεία εγκατάστασης.

Τα τεχνικά στοιχεία για τη λήψη των καναλιών είναι:

Όνομα δορυφόρου:

ASTRA 2 & EUROBIRD

Τροχιακή θέση:

28,2 μοίρες ανατολικά

Συχνότητες:

11,681/V, SR 27500, FEC 2/3

11,623/H, SR 27500, FEC 2/3

12,344/H, SR 27500, FEC 2/3

12,324/V, SR 27500, FEC 2/3

Τα στοιχεία αυτά θα πρέπει να δωθούν στο κατάστημα αγοράς ώστε ο πωλητής τεχνικός να γνωρίζει για ποιον δορυφόρο ενδιαφερόμαστε.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

Υπό την αιγίδα του Πανελληνίου Ευαγγελικού Συνδέσμου κι εφέτος από 5-12 Ιανουαρίου 2003 πραγματοποιήθηκε η εβδομάδα προσευχής. Αδέλφια, από διάφορες αδελφικές Εκκλησίες των πόλεων κι επαρχιών μαζεύτηκαν, προσευχήθηκαν και λάτρευσαν τον κοινό Σωτήρα τους Θεό. Το θέμα ήταν: Συνάντηση με το Θεό.

ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΤΣΙΓΓΑΝΩΝ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

Αν και οι Σέρβοι είναι δύσκολος λαός να τους πλησιάσει κανείς με το Ευαγγέλιο, όμως υπάρχει μια μειονότητα Τσιγγάνων που ανταποκρίνονται στο μήνυμά Του. Είναι οι Τσιγγάνοι της δυτικής Σερβίας που ζουν ανάμεσα στο Κόσοβο και τη Βουλγαρία. Το πνευματικό σκοτάδι και οι δυσκολίες της κοινωνικής ζωής κάνουν τους Σέρβους πολύ σκληρούς απέναντι στο Λόγου του Θεού. Σ' αυτό συντελεί και η Ορθόδοξη Εκκλησία με την αντιευαγγελική της στάση. Όμως τον τελευταίο καιρό το Πνεύμα του Θεού εργάζεται μεταξύ των πιο φτωχών από τους φτωχούς της Σερβίας, τους Τσιγγάνους.

Ο Τσιγγάνος ποιμένας Alizevic που γνώρισε το Χριστό πριν από 18 χρόνια λέει, «Η αναζωπύρωση ανάμεσα στο λαό μου είναι απάντηση του Θεού στην προσευχή. Ο Θεός μου είπε ν' αρχίσω να προσεύχομαι περπατώντας, όπως οι Ισραηλίτες, έξω από τα τείχη της Ιερικώ. Τα τελευταία τέσσερα χρόνια προσευχόμαστε και νηστεύουμε κάθε εβδομάδα. Οι Σέρβοι δεν είναι ανοικτοί στο Πνεύμα το Άγιο, όμως οι Τσιγγάνοι είναι. Την πρώτη φορά που ήρθαν στη συνάθροιση ένωσαν κάτι που τους ελευθέρωσε και αμέσως έδωσαν την καρδιά τους στο Χριστό. Σήμερα 600-800 τσιγγάνοι παρακολουθούν τα κηρύγματα της εκκλησίας. Ο αριθμός θα ήταν μεγαλύτερος αν διαθέταμε μεγαλύτερο χώρο».

ΚΑΙ Ο ΑΝΕΜΟΣ ΥΠΑΚΟΥΕΙ

Σε κάποια χώρα που το Ευαγγέλιο απαγορευόταν να κηρυχτεί δημόσια, ένας ιεροκήρυκας αποφάσισε να κάνει υπαίθρια συνάθροιση. Ξέροντας τους κινδύνους που διέτρεχε κάλεσε το ακροατήριό τους να προσευχηθεί όλη την ημέρα. Το επόμενο πρωί, αυτός και μια ομάδα πιστών ξεκίνησαν για την πλατεία της αγοράς. Έστησαν

το μεγάφωνο και ο ποιμένας άρχισε να κηρύπτει. Σε λίγο μαζεύτηκε κόσμος. Ξαφνικά ένας άντρας άρχισε να φωνάζει δυνατά. Σκοπός του ήταν να φέρει ανωμαλία στη συγκέντρωση. Όμως δεν το κατόρθωσε γιατί τον έπασε ένας νευρκός βήχας. Κατέβαλε προσπάθεια να τον πνίξει αλλά δεν το κατόρθωσε. Όταν για δεύτερη φορά αποπειράθηκε να φωνάξει ο βήχας του ξαναήρθε και αναγκάστηκε να σταματήσει. Απελπίστηκε τότε κι έφυγε. Μετά το τέλος της συγκέντρωσης, ο ποιμένας, δείχνοντας μια στοιβα από Άγιες Γραφές κάλεσε τον κόσμο να 'ρθει και να πάρει μία, αλλά κανένας δεν τόλμησε να πάει. Ο φόβος ότι θα τους έβλεπαν τους έκανε να διστάζουν να πλησιάσουν και να πάρουν μια Αγία Γραφή. Ξαφνικά ξέσπασε μια καταιγίδα που σήκωσε ένα μεγάλο σύννεφο από σκόνη που σκέπασε όλη την πλατεία της αγοράς. Μόλις η καταιγίδα πέρασε και το σύννεφο διαλύθηκε, ο ποιμένας πρόσεξε ότι όλες οι Άγιες Γραφές έγιναν άφαντες. Ναι, η σκόνη που κάλυψε την πλατεία έδωσε την ευ-

καιρία στους ανθρώπους να πλησιάσουν και να πάρουν μια Αγία Γραφή ο καθένας. Ο Θεός κάνει τον άνεμο να υπακούει όταν πρόκειται για μια ψυχή να σωθεί.

ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ ΓΙΑ ΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Οι στρατευμένοι μπορούν ν' απαλλαγούν από την ορκομωσία και από τις θρησκευτικές τελετές με απλή επίκληση λόγων συνειδήσεως.

Ο Συνήγορος του Πολίτη και η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, θέτουν πρώτη φορά ευθέως θέμα μη αναγραφής των θρησκευτικών πεποιθήσεων των στρατεύσιμων στα επίσημα στρατολογικά έντυπα και στα αρχεία.

Παράλληλα, όσοι υπηρετούν τη θητεία τους ή φοιτούν σε Στρατιωτικές Σχολές, θα μπορούν με μια απλή δήλωση, επικαλούμενοι λόγους συνείδησης, ν' απαλλαγούν από την υποχρέωση της ορκομωσίας ή τη συμμετοχή τους σε επίσημες θρησκευτικές τελετές!

Σε όσους γνώρισαν τον Χριστό

Η ζωή μας κυλά! Το ρολόι χτυπά!
Πόσους παίρνει μαζί της η ώρα!
Και τους πάει μακριά, και τους πάει σιωπηλά
στην αιώνια κι αγύριστη χώρα...

Και τους βλέπεις εσύ χριστιανέ να περνούν
μες στα χιόνια ψυχές γυμνωμένες.
Στη ζεστή σου γωνιά σας ζητιάνες χτυπούν
με λαχτάρα οι ματιές τους θλιμμένες.

Δεν ακούς χριστιανέ ο βοριάς πώς φυσά;
Κι η βροχή του κακού πώς τους δέρνει;
Πώς η μέρα τους φεύγει κι η νύχτα βαρείά
προς το θάνατο αγάλια τους φέρνει;

Πήγαν! Έφυγαν δίχως Χριστό!
Της ελπίδας των έσβυσε πια το λυχνάρι!...
Κι είναι τώρα στον Αδη!... Μα δε θάταν εκεί
αν τους έδινες ό,τι είχες πάρει!...

Πόσο πλούσιο τραπέζι σου στρώνει ο Θεός!
Κι εσύ τρως με τις πόρτες κλεισμένες!
Ενώ έξω πεθαίνουν γυμνές, νηστικές,
πόσες, πόσες ψυχές πονεμένες!...

Η ζωή μας κυλά! Το ρολόγι χτυπά!
Κάποτε θα χαλάσει η σκηνή σου.
Αν δεν πας στο Θεό μια σωσμένη ψυχή
τι θα πάρεις αλήθεια, μαζί σου;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΙΔΗΣ

Επισκεφθήκατε την ιστοσελίδα των Εκκλησιών Πεντηκοστής Ελλάδας;

www.pentecost.gr

Τώρα είναι η ώρα!

1ο: Αδέλφια ενωμένα, από όλες τις Εκκλησίες της Πεντηκοστής της Ευρώπης, να μα-
ρευτούν στον ίδιο τόπο, στο Βερολίνο. Να σταθούν μπροστά στην Παρουσία του Θεού
για... ευλογίες και νέες εμπειρίες!

2ο: Η ήπειρος Ευρώπη να ξυπνήσει και να ΣΗΚΩΘΕΙ.

3ο: Το Πνεύμα του Θεού να δώσει Όραση, Δύναμη στο λαό Του και χαρισματική δια-
κονία στην εκκλησία Του.

4ο: Κάθε πρωί θα έχουμε σεμινάρια από επίλεκτους εργάτες. Κάθε απόγευμα θα έχου-
με στη διάθεσή μας την **εξέδρα ευαγγελισμού**. Θα κατακλύσουν 1 εκατομμύριο επισκέ-
πτες λόγω της Γιορτής των Πολιτισμών. Μέσα σ' αυτούς θα είναι αρκετοί έλληνες.
Μετά την υπαίθρια συνάθροιση θα πάμε στο Στάδιο που κάθε βράδυ ομιλητής θα είναι
ο Ρ. Μπόνκε. Εκεί θα ψάλλει μόνο η χορωδία 800 ατόμων από διάφορα έθνη της
Ευρώπης. Κάθε βράδυ ο ουρανός θα ανοίγει. Οι ομιλητές του Συνεδρίου θα μεταφρά-
ζονται από τα Αγγλικά στα Ελληνικά.

5ο: Να προσευχηθούμε για ένα πολύ ευλογημένο Πανευρωπαϊκό Συνέδριο (PEC 2003),
από 5-9 Ιουνίου 2003.

6ο: Σήμερα να δηλώσετε συμμετοχή στο Συνέδριο. Επειδή τα ξενοδοχεία στο Βερολίνο
είναι ακριβά, επειδή χιλιάδες επισκέπτες θα κατακλύσουν για το Συνέδριο και για την
Γιορτή των Πολιτισμών, σας παρακαλούμε, να δηλώσετε με... πληρωμή το αργότερο μέ-
χρι 20 Μαρτίου. Μετά την ημερομηνία αυτή μπορείτε μόνοι σας να πάτε ψάχνοντας... αε-
ροπλάνο, hotel... Για τα εισιτήρια με αεροπλάνο, για 5 μέρες στο hotel με πρωινό, για
εγγραφή στο Συνέδριο, συνολικά το κόστος είναι 788 ευρώ για το άτομο, σε δίκλινο
κρεβάτι, 944 σε μονόκλινο και 770 σε τρίκλινο. Επιπλέον κάθε άτομο θα επιβαρυνθεί
για μια πιθανή εξάωρη προαιρετική εκδρομή των Ελλήνων με πούλμαν. Μπορείτε να κα-
ταθέσετε όλο το ποσό στην Εθνική Τράπεζα Νο 210/372085-31 για το ASTOR TRAVEL
(πληρ. κα Βάσω Μουρατίδου, τηλ. 2310/243.666).

Για δήλωση συμμετοχής στο συνέδριο και περισσότερες πληροφορίες στον Λ.
Σιδηρόπουλο, τηλ. 2510/232.066, ώρα 6-8 μ.μ. Επίσης διαβάστε στα ελληνικά
«ανακοινώσεις» στο www.pentecost.gr και σε διάφορες γλώσσες στο
www.pec.2003.de

Χριστιανοί
απ' όλη
την Ευρώπη
θα βρεθούν
στο Βερολίνο,
5-9 Ιουνίου 2003.

Εκλεκτοί ομιλητές
θ' αναπτύξουν το θέμα
«ΤΩΡΑ ΕΙΝ' Η ΩΡΑ».
Τα περισσότερα μηνύματα
θα φέρει ο Ρ. Μπόνκε
στο μεγάλο γήπεδο της πόλης.

PEC 2003

Ευρώπη
Εγέρθητι!

